

PONTEVEDRA SPORT

BO Nadal

TIME SPORT N.º 16 · El periódico del partido Diciembre 2025 · EJEMPLAR GRATUITO

- PAN ARTESANO
- ROSCONES
- EMPANADAS

Puente Arnelas, 8 - LEIRO
T. 986 710 773 - 629 277 792
36636 RIBADUMIA

Trav. Alejandro Cerecedo, 4
T. 603 601 630 - 682 466 813
36600 VILAGARCÍA
T. 986 555 106 - 682 466 813
36620 VILANOVA DE AROUSA

ASADOR
O FORNO
Desde 1983

**Carnes y Pescados
en Horno de Leña**

**Terraza Chill out
con vistas a la ría**

Carne y pescado a la brasa en horno de leña,
terraza con vistas a la ría y ambiente Chill Out

No solo un asador en Sanxenxo,
**el asador
de Sanxenxo**

Reserva ya:
618 37 26 03
646 66 70 41

📍 **Seixalvo 25 (Sanxenxo)**

Horario:

Lunes: cerrado

Martes: 20:00 - 23:00 h

Miércoles a Domingos: 13:00 - 15:30 h
y 20:00 - 23:30 h

[CONTENIDO]

[EDITORIAL]

FÚTBOL PONTEVEDRA

FÚTBOL MEIS

FÚTBOL RIBADUMIA

DEPORTES Y MOTOR

EDITA

JL PUBLICACIONES S.L.

AVDA. BUENOS AIRES, 5 - BAJO 2
15004 A CORUÑA

ATENCIÓN AL CLIENTE

☎ 881 124 648

☎ 698 140 808

E-MAIL: INFO@TIMESPORT.EU

WEB: WWW.TIMESPORT.EU

DIRECCIÓN

JOSÉ LUIS FERNÁNDEZ

REDACCIÓN

ÁLVARO ALDREY

DISEÑO Y MAQUETACIÓN

ANDREE MONTESINOS

PUBLICIDAD

MARIA MOURIÑO
CRISTINA OTERO

ADMINISTRACIÓN

EVELIN RUBERTE

FOTOGRAFÍA REPORTAJES

CESIÓN DE CLUBES

DEPÓSITO LEGAL: C-52-2020

GRACIAS

QUEREMOS DAR LAS GRACIAS A TODOS NUESTROS LECTORES POR LO CUAL HEMOS ALCANZADO TAN ALTA CUOTA DE PARTICIPACIÓN EN LAS REDES SOCIALES.

HEMOS SUPERADO LAS 550.000 IMPRESIONES ENTRE LAS 3 REDES SOCIALES.

J.L. PUBLICACIONES S.L. informa que: Al amparo del Art. 32.1 de la Ley de Propiedad Intelectual, queda totalmente prohibida la reproducción total o parcial de artículos, fotografías y anuncios de esta publicación, sin autorización escrita de la Editorial. La Editorial no se responsabiliza de las opiniones, fotos y contenidos de sus colaboradores.

Si desas expresarnos tu opinión sobre nuestros números, comentarnos alguna sugerencia o te interesa encontrar algún tema en especial, por favor, háznoslo saber en la dirección de correo electrónico:
info@jlpublicaciones.com

Síguenos en www.galiciasport.com y en las Redes Sociales:

JL PUBLICACIONES

Nº1 EN PUBLICACIONES DEPORTIVAS
REVISTAS DE FIESTAS Y GUÍAS GASTRONÓMICAS
TIMESPORT · IFESTAS · GUÍAS GASTRONÓMICAS · FRANQUICIAS
LA MEJOR PUBLICIDAD PARA TU EMPRESA

Síguenos en **Redes Sociales**

WWW.JLPUBLICACIONES.COM

ABIERTOS TODO
EL AÑO
TODOS LOS DÍAS

CASA CARMELITA

MARISQUERIA-RESTAURANTE-PIZZERIA

RESERVAS:

☎ 986 69 04 56 - 10 639 705 683

📍 La Lanzada, 37 36970 - 39 bajo
PORTONOVO
(Pontevedra)

📍 Rúa Constitución, 2 36960
SANXENXO
(Pontevedra)

¿buscas soluciones?

especialistas en:

obra nueva, reparación y rehabilitación
de edificios, naves industriales y locales comerciales.

**impermeabilizaciones, fachadas,
rehabilitaciones, cubiertas, reformas**

solicite presupuesto sin compromiso

Almirante Matos, 35 bajo. C.P. 36002 Pontevedra.

Tlf. 669 42 81 96

e-mail: ecomir@ecomir.es

**Somos tu constructora de confianza
No hacemos lo que no podemos
Hacemos lo que necesitas...**

O PONTEVEDRA CONFIRMA QUE O SALTO DE CATEGORÍA NON LLE PESA

O equipo granate consolídase na Primeira Federación tras un inicio sólido e cargado de boas sensacións.

O Pontevedra CF regresou á Primeira Federación o pasado mes de maio tras proclamarse campión do grupo 1 da Segunda Federación con autoridade. O ascenso foi a consecuencia dun curso moi sólido, pero tamén o inicio dun novo escenario competitivo para un club que chegou á categoría con ambición e sen complexos.

Unha Copa do Rei para a historia

A pasada tempada tamén quedou marcada polo brillante percorrido na Copa do Rei. O Pontevedra eliminou en Pasarón ao Levante UD cun contundente 4-1, deixou fóra ao Villarreal tras gañar por 1-0 e goleou ao RCD Mallorca por 3-0. Un equipo de Segunda Federación alcanzaba así uns oitavos de final históricos, nos que o Getafe puxo fin ao soño cun axustado 0-1, non sen dificultades.

Novo adestrador, mesma identidade

No verán produciuse un cambio no banco. Yago Iglesias pechou a súa etapa en Pasarón para asinar polo Lugo e Rubén Domínguez asumiu a dirección do equipo. O relevo non rompeu a liña de traballo: o Pontevedra mantén unha identidade clara, con orde, moita intensidade e unha grandísima personalidade.

A primeira volta invita a mirar cara arriba

No seu regreso á Primeira Federación, o equipo está a render a un nivel alto. A falta de tres partidos para pechar a primeira volta, o Pontevedra ocupa postos de play off de ascenso á Segunda División. As vitorias ante o Celta Fortuna en Vigo (1-2) e fronte ao Arenas de Getxo en Pasarón (2-0) reforzaron a confianza da afección.

Cafetería
O Kanga
Desde 2006

Productos de primera calidad.
**Desayunos, pepitos, hamburguesas,
platos combinados, sandwiches.**

Padre Amoedo Carballo, 8 • 36002 Pontevedra (PONTEVEDRA) • T 986 845 428

HHB Pontevedra Confort
www.hotelpontevedra.es

C/ Mestre Soutillo 2 - 36004 - Pontevedra
Tel.: 986 10 94 99 • info@hotelpontevedra.es

PLANTILLA 2025/2026

PORTEIROS

EDU SOUSA

RAÚL MARQUETA

DEFENSAS

ANTONIO MONTORO

BENJAMÍN GARAY

MIKI BOSCH

JUANRA GÓMEZ

ADRIÁN EXPOSITO

VÍCTOR EIMIL

CENTROCAMPISTAS

YELKO PINO

ANDER VIDORRETA

NICO CONESA

CENTROCAMPISTAS

ALAIN RIBEIRO

LUISAO MACÍAS

TIAGO RODRÍGUEZ

IAGO FERNÁNDEZ "OUTE"

ATACANTES

BRAIS ABELENDA

PABLO HERVÍAS

JOAO RESENDE

DANI SELMA

MARCOS DENIA

ÁLEX COMPARADA

MIGUEL CUESTA

ÁLEX GONZÁLEZ

Unha plantilla profundamente renovada

O Pontevedra afrontou a tempada cunha renovación case total, xa que só continúan seis futbolistas respecto ao curso anterior. As chegadas de xogadores como Selma, Comparada, Marcos Denia, Joao Resende, Pablo Hervías, Nico Conesa, Alain Ribeiro, Luisao Macías, Ander Vidorreta, Adrián Expósito, Miki Bosch, Juanra Gómez, Antonio Montoro, Víctor Eimil e o porteiro Raúl Marqueta permitiron construír un cadro equilibrado e competitivo.

Solidez e fiabilidade

Máis alá dos resultados, o Pontevedra destaca pola súa orde, pola solidez defensiva e pola capacidade para competir en distintos contextos de partido. O discurso oficial fala de permanencia, pero o rendemento do equipo invita

a pensar que este Pontevedra chegou á Primeira Federación para algo máis que sobrevivir.

Tres encontros para o peche da primeira metade do curso

Con tres partidos por diante para pechar a primeira volta, o calendario presenta un peche bastante esixente. O Pontevedra despedirá o ano cunha saída ao terreo de xogo do Barakaldo no último encontro de 2025 e xa en 2026 regresará á competición cun derbi ante o Racing de Ferrol en Pasaron. A primeira metade do campionato pecharase posteriormente para os pupulos de Rubén Domínguez no Suárez Puerta de Avilés, nun tramo final que servirá para medir definitivamente o teito do equipo granate.

COMERCIAL AGRICOLA FARINA

DISPONIENDO PARA USTEDES

SEMILLAS - CEREALES - SULFATOS - PLANTAS - PATATAS - POLLOS Y PIENSOS
CEPAS - HERBICIDAS Y TODO TIPO DE HERRAMIENTASCOMPRUEBELO USTED MISMO
NOS ESNONTRAMOS EN**MOSTEIRO - A PEDRA - PONTEVEDRA**
TELF. 986 71 54 88**SERVICIO A DOMICILIO**

O EQUIPO GRANATE CONSTRÚE DESDE O BANCO

Rubén Domínguez está a afrontar a súa primeira tempada á fronte do Pontevedra CF e xa está namorando a Pasarón.

O Pontevedra CF avanza na tempada cunha idea clara: construír desde o banco. Rubén Domínguez chegou a Pasarón no mes de xullo para asumir a dirección dun proxecto esixente e, en pleno mes de decembro, o seu traballo xa se sitúa nunha fase de asentamento. Máis alá dos resultados puntuais, o técnico ourensán céntrase na creación dunha estrutura sólida, cun equipo recoñecible e cunha proposta sostida no tempo.

A traxectoria de Domínguez está ligada ao fútbol galego e marcada polo crecemento progresivo. No Ourense CF desenvolveu un traballo prolongado, baseado na estabilidade, na orde e nunha idea colectiva por riba das individualidades. Ese percorrido previo explica boa parte da súa maneira de entender o xogo e tamén o perfil que agora traslada ao Pontevedra: un adestrador de método, paciente e pouco dado aos atallos.

Desde a súa chegada, o técnico apostou por organizar o equipo desde a base. A orde defensiva, a correcta ocupación dos espazos e o equilibrio entre liñas convertéronse en piares do seu modelo. O Pontevedra busca competir desde o colectivo, reducir erros e interpretar mellor os distintos momentos dos partidos, nunha categoría na que o detalle marca diferenzas.

Unha idea en proceso

Rubén Domínguez entende o fútbol como un exercicio de interpretación e coherencia. Dá importancia ao adestramento diario, á preparación detallada dos encontros e á comprensión do xogo por parte dos futbolistas. No banco transmite serenidade, pero tamén esixencia, e procura que cada xogador teña claro o seu rol dentro do sistema.

O seu liderado baséase na claridade das mensaxes e na continuidade do traballo. Non é un técnico de discursos grandilocuentes nin de xestos excesivos, senón dun perfil discreto que busca convencer desde o coñecemento do xogo e desde a consistencia do día a día. Esa maneira de traballar facilita a construción dun grupo comprometido coa idea común.

Un proxecto con percorrido

Co paso das xornadas, o Pontevedra CF avanza no asentamento dun modelo baseado na orde, na interpretación do xogo e na fiabilidade colectiva. O traballo de Rubén Domínguez céntrase en dotar ao equipo dunha identidade

recoñecible, reducindo erros e fortalecendo os mecanismos comúns nunha categoría onde a regularidade resulta decisiva.

O banco converteuse así nun eixo do proxecto granate. Sen ruído nin xestos innecesarios, o técnico ourensán aposta pola continuidade, polo convencemento interno e por un camiño marcado máis polo proceso ca pola urxencia. Un traballo que non sempre se mide a curto prazo, pero que define a dirección pola que transita o Pontevedra CF.

Peluqueria Pontevedra

🌸 Especialista en Extensiones de Cabello Humano

🌸 Colocación nudo Brasileño y cosidas

🌸 Coletas personalizadas

📞 619 73 54 99

Avenida Estación 4. Pontevedra. Spain

A Ferreira
asador

Bouzón 2 Nantes - Sanxenxo

www.grupoaferreira.com

📞 687 264 726 - 986 691 139

YELKO PINO, O TALENTO QUE ORDENA E MANDA

Titular indiscutible, o mediapunta achega visión, criterio e calidade a un equipo que se entende mellor cando o xogo pasa polos seus pés.

Hai futbolistas que non precisan correr máis que o propio partido. Abóndalles con entendela antes, con chegar á xogada cando outros aínda a están intuindo. Yelko Pino pertence a esa clase de xogadores que non reclaman foco, pero sosteñen o xogo. No Pontevedra CF, a súa figura consolidouse co paso das tempadas como unha peza estrutural, imprescindible para dotar de sentido e continuidade ao que sucede sobre o céspede.

Formado nun fútbol de interpretación e toque, Yelko é hoxe un mediapunta maduro, con experiencia e personalidade, capaz de asumir responsabilidades sen necesidade de xestos grandilocuentes. O seu xogo baséase no criterio, na lectura permanente do espazo e na capacidade para enlazar liñas. Non vive de accións illadas nin de fogonazos puntuais: a súa influencia percíbese no desenvolvemento global do partido, en como o equipo progresa, se ordena e gaña metros con naturalidade.

Titular indiscutible e confianza absoluta

No curso actual, a súa importancia reflíctese tamén nos números. Yelko foi titular en 16 dos 17 partidos para os que foi convocado, unha regularidade que fala tanto da confianza do corpo técnico como do seu peso real dentro do once. Cando está no campo, o Pontevedra é un equipo máis recoñecible, máis equilibrado e máis fiel á súa idea de xogo.

A súa presenza facilita que o balón circule con intención. Os ataques nacen con maior claridade cando o partido esixe pausa e con maior verticalidade cando o espazo o permite. Yelko sabe cando acelerar e cando frear, cando pedir o balón e cando atraer rivais para liberar a un compañeiro. Esa intelixencia táctica é unha das súas principais virtudes.

Visión privilexiada e toque diferencial

O seu é un talento especial, pouco común en categorías tan esixentes. Posúe unha visión de xogo privilexiada, capaz de detectar liñas de pase interiores que rompen defensas pechadas. O seu toque é fino, preciso, sempre orientado a mellorar a xogada. Non se refuxia no pase sinxelo por medo ao erro; asume riscos porque entende o fútbol desde a vantaxe e desde a anticipación. Esa calidade permítelle conectar coas bandas, activar aos dianteiros e dar continuidade ás posesións longas. A súa influencia non sempre se mide en

cifras inmediatas, pero si na maneira en que o equipo domina os tempos do partido e atopa solucións en contextos complexos.

Un mediapunta con chegada e gol

Ademais, Yelko non é un organizador sen profundidade. Ten chegada, presenza en zonas de remate e capacidade para aparecer desde segunda liña. Interpreta ben cando sumarse ao ataque e cando gardar a posición para asegurar o equilibrio colectivo. O gol forma parte do seu repertorio como consecuencia natural da súa lectura do xogo, non como unha obsesión individual. Yelko Pino representa no Pontevedra CF algo cada vez máis difícil de atopar: un futbolista capaz de ordenar o xogo desde a intelixencia, de interpretar o partido con criterio e de darlle continuidade ás ideas do equipo. Non precisa protagonismo nin xestos excesivos para resultar decisivo. O seu valor está na regularidade, na lectura constante do xogo e na capacidade para facer mellores aos que o rodean. Nunha tempada esixente, o seu peso no once non admite discusión: cando o Pontevedra pensa, faino a través dos seus pés.

A Señra

☎ 610 526 032

☎ 986 718 074

Raúl Alfonsín, N° 3
CP: 36636 - Ribadumia

O AROSA SC RECOBRA A ILUSIÓN E LÁNZASE Á LOITA POLO ASCENSO

O equipo de Vilagarcía mira o liderado a tan só seis puntos de distancia.

O Arosa SC volve mirar cara arriba. Despois de varios anos de incertezas, cambios de ciclo e unha irregularidade que pesou demasiado nas últimas tempadas, o conxunto arlequinado vive de novo instalado na esperanza. O equipo dirixido por Gonzalo Fernández sitúase xa segundo na clasificación de Terceira División, a tan só seis puntos dun liderado que ocupa o Compostela, un auténtico trasatlántico da categoría.

A situación invita ao optimismo, pero tamén á responsabilidade. O primeiro posto outorga o ascenso directo á Segunda Federación, un obxectivo tan ambicioso como real. E, no caso de non conseguilo, o equipo conta coa comodidade que ofrece unha clasificación moi sólida: o Arosa ten agora mesmo catro puntos de marxe sobre a sexta praza, polo que o play-off parece un destino máis que probable salvo sorpresa maiúscula. O club non puido disputar a promoción o ano pasado, pero todo apunta a que o seu nome volverá aparecer entre os elixidos.

Un bloque sólido e rendible

O éxito desta tempada constrúese sobre unha plantilla equilibrada, cun bo nivel competitivo e unha mestura interesante de veteranía, rendemento inmediato e mocidade con proxección. As cifras individuais comezan a reflectir unha idea colectiva moi clara: orde, intensidade e eficacia.

Portería segura

O Arosa presenta un trío de gardametas que responde. Chema Leobalde, con 15 titularidades e máis de 1.200 minutos, está a exercer como dono da portería, ofrecendo estabilidade e fiabilidade. Xunto a el aparecen Manu Figueroa, que suma catro partidos como titular, e o mozo Adrián Fuentes, chamado a medrar co paso dos meses.

Defensa de nivel e con fondo de armario

No eixe defensivo destacan futbolistas con moitos minutos e unha achega determinante. Pacheco (34 anos) acumula máis de 1.200 minutos e un gol, mantendo o seu habitual liderado competitivo. Luis Castro, indiscutible no lateral esquerdo, achega continuidade e solvencia. O bloque complétase con xogadores como Édgar, Samu Santos, Torrado ou Lueiro, que permiten rotar sen perder identidade. A defensa combina experiencia e xuventude e está a converterse nun dos piares do equipo.

Un medio do campo creativo e contundente

A parcela central é unha das máis completas do Arosa. Concheiro, xerando xogo e chegando desde a segunda liña, suma xa 4 goles, sendo unha das claves ofensivas da tempada. Iñaki Martínez, con 5 tantos, está a ser un mediapunta decisivo. Ao seu carón destacan a pausa e o criterio de Javi Rey e a versatilidade de Remeseiro, que acumula máis de 1.300 minutos. Desde a mocidade empuxa Sindo, un Sub-23 que xa deixou mostra da súa calidade.

Un ataque moi compensado

O Arosa conta cun dos catálogos ofensivos máis completos da liga. Gabri Palmás, con 9 goles, é a gran referencia anotadora e un dianteiro que marca diferenzas en Terceira. Martín Diz, Álex Rey, Rivera, Lombao, Seijo e o mozo Yeray Arosa completan unha zona ofensiva chea de alternativas: mobilidade, ruptura, desborde e capacidade para xerar ocasións en distintos escenarios de partido.

Un equipo que mira cara arriba

O conxunto arlequinado non só compite: transmite sensación de equipo grande. A regularidade, a profundidade do cadro e a capacidade para resolver partidos axustados colocan ao Arosa nun escenario que hai anos non vivía con tanta claridade. A afección da Lomba respira ilusión outra vez. A tempada é longa, pero o Arosa SC logrou algo que ía escaseando: crer nun obxectivo grande.

MADERAS RODRÍGUEZ

DECORACIÓN DE INTERIORES Y EXTERIORES DE MADERA

CARPINTERÍA DE MADERA EN GENERAL:

PUERTAS, TARIMAS, ARMARIOS, COCINAS, ESCALERAS,
PORCHES, TABLEROS, FRISOS, VIGAS, PUNTONES, HERRAJES...

☎ 986 500 030 📞 637 558 266 📞 687 048 020

✉ servicios@maderasrodriguez.es

Daniel Espiño, 15 Baixo A - TRABANCA BADIÑA - 36613 - Vilagarcía de Arousa

CÉLTIGA FC: REGRESO CON MOITA FORZA

Os de Carro son quintos, ocupando praza de play off de ascenso a Segunda RFEF.

O Celta FC regresou o pasado mes de xuño á Terceira División tras seis anos de intentos frustrados. Un ascenso moi traballado que puxo fin a un longo período de paciencia e perseveranza para o club da Illa. O mérito, porén, non quedou só na subida, xa que o equipo soubo dar continuidade ao éxito. Lonxe de acusar o salto de categoría, o conxunto dirixido por Luis Carro converteuse nunha das grandes revelacións da liga. Tras 14 xornadas, o Celta ocupa a quinta posición con 22 puntos, en praza de play off de ascenso a Segunda Federación, un escenario inesperado para un recién ascendido. O obxectivo oficial segue sendo a permanencia, pero o rendemento colectivo invita a pensar en retos máis ambiciosos se se mantén esta liña competitiva.

Un bloque equilibrado

A clave do bo momento está nunha plantilla compensada, cunha base veterana reforzada por varios xogadores Sub-23 que están a ofrecer rendemento inmediato e entrega máxima.

Seguridade atrás

Na portería, Manu Táboas asumiu o rol principal, apoiado polo mozo An-

tón Pérez, mentres Martiño aparece como aposta de futuro. Na defensa, o equipo destaca pola grandísima regularidade, cos laterais Figueroa e Álex Rodríguez como pezas consolidadas, e coa experiencia de Martín Sánchez e Arnosi no eixo.

Criterio no medio

O centro do campo sostense sobre xogadores con peso competitivo como Julio Rey, autor de tres goles, e Óscar Iglesias, fundamentais en equilibrio e minutos, ben acompañados por Delgado, Giráldez e Guille.

Gol e frescura arriba

En ataque, Adrián Rodríguez lidera ao equipo con sete goles, apoiado por José Sobrido, Marcos Blanco e a achega de dous Sub-23 de moito nivel como Anxo e Munin.

Un regreso que ilusiona

O Celta mantén un discurso humilde, pero o seu regreso á Terceira está a ser moito máis que unha simple volta á categoría: é a recuperación dunha identidade competitiva que volve ilusionar á Illa.

EN CANGAS VOLVEN ENGANCHARSE Á PELEXA POLO PLAY OFF

Tras superar unha mala serie de resultados, o Alondras CF recupera confianza e volve situarse preto dos postos de promoción.

O Alondras CF conseguiu reconducir o seu camiño tras varias semanas complicadas e volve situarse de cheo na loita polo play off de ascenso. O equipo de Cangas do Morrazo recuperou sensacións e resultados nun momento clave da tempada, confirmando que segue sendo un aspirante serio aos postos altos da clasificación.

O conxunto dirixido por Rafa Villaverde comezara a liga con paso firme, gañando nas tres primeiras xornadas e deixando moi boas sensacións tanto en resultados como en xogo. Porén, cando todo parecía máis favorable, o equipo entrou nunha dinámica negativa que se prolongou durante oito partidos consecutivos sen coñecer a vitoria, cun balance de tres empates e cinco derrotas, que o levou a convivir coa zona baixa.

Reacción e cambio de tendencia

Nas últimas xornadas, as augas volveron ao seu cauce. Con sete puntos su-

mados dos últimos nove posibles, o Alondras recuperou confianza e sitúase a só tres puntos da quinta posición. Tras quedar ás portas a pasada campaña, o obxectivo volve ser claro: competir ata o final e ofrecerlle unha alegría á súa fiel afección en forma de play off.

Lucas Camba, nome propio da tempada

Un dos protagonistas do curso está a ser Lucas Camba. Con tan só 20 anos, o centrocampista consolidouse como peza clave do equipo. Formado no Portero 2000 e na canteira do Celta, onde completou a súa etapa de cadete e xuvenil, chegou ao Alondras tras rematar xuvenil e nesta tempada xa é titular indiscutible, ademais de ter anotado catro goles. O seu rendemento espertou o interese de clubs de Segunda Federación de cara ao mercado de inverno, aínda que en Cangas contan con el ata o máximo e a súa saída está practicamente descartada.

Cafetería
Tato
Bocatería

Variedad de cervezas • Mojitos
 Caipiriñas
 Todo el fútbol, las motos y la F1

Bocadillos • Hamburguesas
 Sándwiches

C/ Estornino, 15 bajo I Vigo
 ☎ 986 123 816 - 695 502 000

O CAMBADOS CUMPLE NA SÚA VOLTA A TERCEIRA DIVISIÓN

O equipo de Rubén Cornes "Pénjamo" adapta o seu fútbol á categoría e mantense fóra do descenso ao final da primeira volta.

O Xuventude de Cambados volveu á Terceira Federación despois de moitos anos fóra das augas principais do fútbol galego. O ascenso do pasado curso foi celebrado como se celebran as boas mareas: con xente no campo, coa vila implicada e coa sensación de que Burgáns recuperaba o pulso dun equipo que sempre formou parte da paisaxe. Non houbo contención porque non a había que ter. Tocaba celebrar.

Rubén Cornes "Pénjamo" continúa no mando dun equipo que sabía que o regreso non ía ser cómodo. A Terceira é mar aberto, con rivais afeitos a navegar nesta categoría e con pouco espazo para o erro. A adaptación do Cambados foi seria. Coa primeira volta achegándose ao seu final, o equipo mantense fóra da zona de descenso, amarrado a unha liña de puntos que lle permite mirar o calendario con certa tranquilidade.

O equipo constrúe os partidos desde atrás, asegurando primeiro o porto. David Conde asentouse na portería con regularidade, ofrecendo unha base firme sobre a que traballar. A defensa combina oficio e xuventude, xogando sen alardes, limpando balóns e evitando situacións innecesarias, como quen coñece ben os perigos dun fondo mal sinalizado.

No medio do campo, o Cambados traballa a xornada con paciencia de marea. Seydou marca o ritmo e dá equilibrio, mentres André, Anxo ou Ranca soste-

ñen o esforzo, sabendo cando apertar e cando baixar unha marcha. Non sempre se domina, pero case sempre se compite.

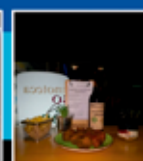
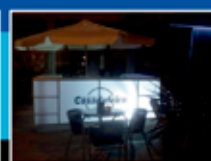
En ataque, o gol chega a través do traballo compartido. Diego Iglesias leva o peso anotador, acompañado por xogadores que entenden o desgaste como parte do oficio. Aquí non hai capturas milagrosas, senón peixe gañado á rede, pouco a pouco.

O Xuventude de Cambados navega esta Terceira sen perder a referencia da costa. Burgáns volveu ser punto de encontro e o equipo mantense a flote nunha categoría longa, sabendo que cada xornada é distinta e que consolidarse tamén é unha forma de chegar a bo porto.

Casa da feira
VINOTECA TAPERÍA

Desayunos, vinos, cafés, infusiones, cervezas, pinchos, copas y buena música

☎ 623 013 260 📍 casadafeira

📍 Campo da Feira, 17 - MOSTEIRO - 36637 - Meis (Pontevedra)

📍 @clinicaveterinariameuvet
📍 Clínica Veterinaria Meu Vet

MEU VET
CLÍNICA VETERINARIA

Telf: 886 15 72 36 | 604 07 20 26

📧 meuvetcv@gmail.com

Calle Pontevedra 15, 36630 Cambados

UN PORTONOVO DE PELÍCULA E QUE RESPONDE CANDO MÁIS SE PRECISA

O equipo de Minso pasou dun inicio cheo de dificultades a unha reacción firme, apoiada no traballo e na identidade.

O Portonovo SD iniciou a tempada en Preferente cun obxectivo tan claro como realista: asegurar a permanencia sen pasar apuros. Para iso, o club apostou no verán por Minso Vidal, home da casa e con experiencia recente na canteira do Celta, e por un proxecto moi marcado pola identidade, co regreso de moitos xogadores coñecedores do escudo, do contexto e da liga.

O arranque foi complicado. A pesar de debutar cun triunfo fronte ao Beluso, o equipo arlequinado entrou nunha dinámica adversa que se prolongou durante nove xornadas sen coñecer a vitoria, cun balance de cinco derrotas e catro empates. O Portonovo competía, propoñía e merecía máis, pero a ansiedade e a falta de resultados acabaron xogando en contra. A clasificación apertou e o grupo viuse obrigado a facer un exercicio de resistencia.

Lonxe de baixar os brazos, o equipo respondeu desde o traballo diario e a confianza no plan. A mellora foi colectiva, pero sustentada tamén en rendementos individuais moi sólidos. Diego Dadín, baixo paus, converteuse nun dos piares do equipo con continuidade e seguridade, mentres que atrás xogadores como Juan Barbeito, omnipresente no lateral, ou Jesús Barbeito, eixo do centro do campo con máis de 1.300 minutos, deron estabilidade e orde ao conxunto.

A reacción traducíuse en resultados: cinco vitorias consecutivas que mudaron por completo o escenario. O Portonovo suma agora 22 puntos, abre unha fenda de seis respecto ao descenso e sitúase a outros seis da zona de play off, cando aínda restan dous encontros da primeira volta e toda unha segunda metade de campionato por diante.

No apartado ofensivo, o equipo atopou tamén argumentos decisivos. Fernando Lezcano, máximo goleador con sete tantos, foi unha ameaza constante, mentres que Keko, con cinco goles, achegou traballo, mobilidade e presenza na área. A eles sumouse o desequilibrio de Dieguito polos costados e a capacidade para aparecer entre liñas de Moncho, pezas clave nun Portonovo cada vez máis atrevido.

O gran momento do equipo tivo a súa confirmación definitiva na última xornada cun partido que xa forma parte do relato da tempada. O conxunto de Minso Vidal visitou o campo do Atios, líder sólido da Preferente e invicto como local ata ese día. O inicio foi adverso, cun 2-0 en contra antes do minuto vinte, pero o Portonovo non se descompuxo.

A partir de aí chegou a resposta total. O equipo soltouse, xogou sen medo e asinou unha remontada espectacular ata impoñerse por 3-6, silenciando O Carballo e enviando unha mensaxe clara á categoría.

Este Portonovo non cambiou o seu obxectivo nin perdeu a perspectiva, pero si deixou algo claro: ten fútbol, ten carácter e ten nomes capaces de sostener un equipo cando a situación aperta. E iso, nunha liga tan longa e esixente como a Preferente Futgal, marca a diferenza.

¡Visítanos!
C. Gonzalez Besada, 2
Portonovo
Reservas:
623 026 827

O FÚTBOL DE VILANOVA VIVE UN MOMENTO DE AMPLA ACTIVIDADE FEDERADA

Cinco clubs compiten esta tempada entre a Segunda e a Terceira Futgal, con obxectivos que van do ascenso á permanencia.

O fútbol é o deporte rei no Salnés e Vilanova de Arousa non é unha excepción. O concello conta esta tempada con ata cinco equipos masculinos competindo cada fin de semana en competición federada senior, repartidos entre a Segunda e a Terceira Futgal, unha realidade que reflicte o peso e a continuidade do balompé no municipio.

Segunda Futgal: Ponte Arnelas e San Miguel de Deiro

Na Segunda Futgal militan a SD Ponte Arnelas e a UD San Miguel de Deiro, ambos asinando un curso moi positivo. O Ponte Arnelas ocupa actualmente postos de ascenso directo, sendo segundo clasificado con 24 puntos. O equipo dirixido por José Ferreiros encadeou cinco vitorias consecutivas antes de ver freada a súa xeira na última xornada, cunha axustada derrota a domicilio fronte ao Soutomaior (3-2). No apartado ofensivo, Ricardo Fernández e Ramón Caamaño suman xa nove goles cada un, mentres que Miguel Castro achega sete dianas máis. Con 39 goles en doce partidos, o Ponte Arnelas é o conxunto máis goleador do grupo e tamén un dos máis sólidos en defensa, con só 14 tantos encaixados, sendo o segundo menos goleado, unicamente por detrás do líder Monteporreiro, que recibiu sete.

Tamén na Segunda Futgal destaca o bo rendemento da UD San Miguel de Deiro. O conxunto laranxa, dirixido por Sergio Oliveira, ten como principal obxectivo a permanencia e, polo de agora, está a cumprilo con solvencia. Tras impoñerse na última xornada ao Zacande por 1-3, o equipo sitúase con seis puntos de marxe sobre a zona de descenso directo e á mesma distancia do play off de ascenso á Primeira Futgal, asinando unha tempada notable.

Terceira Futgal: tres representantes e moita igualdade

Na Terceira Futgal, Vilanova de Arousa conta con tres representantes. Vi-

lanova FC e EFB Vilanova ocupan actualmente postos de play off, nunha liga na que ascende de xeito directo o campión e do segundo ao quinto clasificado disputan promoción. O Vilanova FC é cuarto, mentres que a EFB Vilanova se sitúa quinta. Ambos clubs viven inmersos de cheo na loita polas posicións altas. No apartado goleador, Alexander Márquez e Diego Peso, ambos da EFB Vilanova, suman nove goles cada un e lideran o ataque do seu equipo, mentres que Robert Díaz, con sete tantos, é a principal referencia ofensiva do Vilanova FC.

Completa a representación vilanovesa na Terceira Futgal a SD Chispa, que ocupa a décima posición. Aínda que o play off se atopa actualmente a oito puntos, as dúas vitorias acadadas nas dúas últimas xornadas reactivaron as aspiracións do equipo, que mantén intacta a ilusión con boa parte do campionato aínda por diante.

ÓPTICA
M&L

Especialistas en el cuidado de la visión

- Revisión optométrica · Graduación de la vista
- Contactología · Revisión de tensión ocular
- Biomicroscopía · Baja tensión
- Adaptación de las lentillas o lentes de contacto
- Terapia visual

Amplia gama de productos en nuestra óptica especializada

Principales marcas: Tous, Guess, Carolina Herrera, Just Cavalli, Ray-Ban, Ralph Lauren, Web, Emporio Armani, Arnette, Timberland, Vogue, Dirty Dog...

Síguenos en :

Avda. Cruceiro, 48 - Vilalonga - 36990 Sanxenxo · 986 745 394 · info@opticamyl.es · www.opticamyl.es

ATLÉTICO VILLALONGA, RECONSTRUCCIÓN E RESISTENCIA

O equipo de Romina Dadín, cunha plantilla practicamente nova e maioritariamente galega, busca reenganchar-se á loita pola permanencia tras un inicio de tempada esixente.

O Atlético Villalonga consolidouse nos últimos anos como un dos clubs de referencia do fútbol feminino en Galicia. O proxecto, que deu os seus primeiros pasos baixo a denominación de Viaxes Interriñas, pasou a chamarse oficialmente Atlético Villalonga hai un par de tempadas, dando continuidade a unha estrutura asentada en categorías de alta esixencia deportiva.

Ese crecemento trouxo consigo dificultades. O club viuse inmerso en ligas nas que o poder económico resulta determinante, e afrontar un orzamento tan elevado non foi doado. A pesar diso, o equipo conseguiu manter a Segunda Federación, aínda que o esforzo obrigou a unha reconstrucción profunda ao remate da pasada tempada.

Romina Dadín chegou ao banco na metade da pasada campaña nun contexto complicado e logrou endereitar a situación. Na presente tempada continúa á fronte dun cadro practicamente novo, que só conserva tres xogadoras

respecto ao curso anterior. A renovación foi case total, cunha aposta clara polo talento galego: a inmensa maioría da plantilla é de orixe galega, con apenas dúas ou tres excepcións.

O proceso está a ser esixente, pero o equipo compite cada vez mellor. Polo de agora, o Atlético Villalonga sumou cinco puntos, tendo a zona de permanencia a sete unidades. No seu haber figuran unha vitoria ante o Bizkerre e empates fronte ao Deportivo B e ao Sporting de Gijón, resultados que reflicten unha evolución progresiva no xogo e na competitividade.

De aquí ao final, o camiño pasa por competir ao máximo en cada xornada, tentar encadear un par de vitorias que volvan igualar a loita pola permanencia e, sobre todo, traballar con rigor no día a día. Este Atlético Villalonga segue en construción, pero mantén intacta a ambición e aínda non dixo a súa derradeira palabra.

986 07 41 93 Reparto
a domicilio

*Repartos fuera de
Cambados: Barrantes,
Ribadumia, Vilanova y Dena.*

**Av. da Pastora, 23 Bajo.
Cambados**

AS SELECCIONES GALEGAS FEMININAS XOGARÁN POLA PERMANENCIA

Tras a disputa da Primeira Fase, Galicia queda encadrada na loita por quedar na Primeira División.

As Seleccións Galegas femininas Sub-14 e Sub-16 pecharon a Primeira Fase do Campionato de España cun balance de dous puntos e afrontarán a Segunda Fase co obxectivo de manter a categoría na Primeira División.

A competición disputada hai un par de semanas en Cádiz non deixou demasiados froitos a nivel de resultados para os combinados galegos, que se estreaban ademais no novo formato do campionato formando parte do selecto grupo de oito seleccións da máxima categoría. Un escenario de máxima esixencia no que Galicia xa sabe que terá que loitar ata o final pola permanencia.

A mellor cara chegou da man da selección Sub-14, dirixida por María José Fontán e Ildara Pérez, que completou unha primeira fase moi competitiva. As infantís debutaron cun valioso empate ante Cataluña (1-1), repetirían resultado fronte a Castela e León e caerían pola mínima no terceiro encontro ante Andalucía (1-0). Dous empates que deixan boas sensacións nun grupo no que se enfrontaron a algunhas das seleccións chamadas a pelexar polo título.

Peor sorte correu a selección Sub-16. O combinado que dirixe Quin Valbue-

na non puido sumar ningún punto e pechou a fase inicial con tres derrotas, aínda que ofreceu resistencia especialmente no duelo fronte a Castela e León.

Segunda Fase decisiva

Con estas clasificacións, Galicia afrontará agora un cuarto partido de liguilla que marcará o inicio da Segunda Fase e que se presenta de máxima dificultade. A selección Sub-14 medirase á Comunidade Valenciana, segunda clasificada do outro grupo, mentres que a Sub-16 terá como rival a Madrid, primeira do Grupo 1.

Ao remate desta cuarta xornada establecerase unha clasificación xeral do primeiro ao oitavo posto. As catro primeiras seleccións accederán á loita polo título, mentres que as restantes xogarán pola permanencia na Primeira División. Galicia afrontará así unha fase clave do campionato coa intención de manterse entre a elite do fútbol feminino estatal de base, un reto esixente pero asumido con ambición polos dous combinados.

Cafetería
D' Hugo
Tapería

📍 Calle Merlo, 12 - Vigo

☎ 986 26 50 90 - 695 502 000

Menú del día - Tapas variadas

Cafetería Gran Suqui

Café - Bar - Heladería

Bar y heladería en la que tomar unos cafés, refrescos, cervezas, helados... y en el que disfrutar de desayunos...

Loterías y apuesta del Estado.

Más de 48 años en el sector (desde 1977)

Paseo Praia de Silgar, 10 - 36970

Sanxenxo (Pontevedra)

986 720 259

Loterías y Quinielas

¡Repartimos el Gordo varias veces!

**Loterías y Apuestas
del Estado**

Degustación de vinos
 Venta de vinos y productos
 Visitas guiadas a bodegas
 Visitas a lagares
 Restauración
 Cursos de cata
 Visitas a viñedos

Tlf.: 602 485 455

Lugar de Altamira s/n

36698 DENA (SANTA EULALIA P.), Meaño (Pontevedra)

adegasbrandomar@gmail.com

 Adegas Brandomar

MARTA GIRÁLDEZ: "O CENTRO DE SAÚDE É O PROXECTO ESTRELA DE MEIS E XA COMEZA A SER UNHA REALIDADE"

A alcaldesa fai balance do mandato, pon o foco nos servizos básicos, o saneamento e a vivenda, e defende o deporte como motor social dun concello rural.

Marta Giráldez afronta a segunda metade da lexislatura cun proxecto conso- lidado e cunha maioría absoluta que avala o seu traballo desde 2019. A al- caldesa de Meis analiza o momento actual do municipio, repasa os principais avances acadados nos últimos anos —co novo centro de saúde como eixo central— e detalla as prioridades dun goberno local centrado nos servizos básicos, a cohesión social, o deporte, a mocidade e o desenvolvemento dun concello rural cun forte vínculo coa viticultura.

— **Marta, leva á fronte da Alcaldía desde 2019 e en 2023 conseguiu a maioría absoluta. Como definiría o momento actual que vive Meis a estas alturas da lexislatura?**

— Meis vive un momento semellante ao doutros concellos, pero cun proxecto que seguimos desenvolvendo pouco a pouco. É un proxecto moi sincero, baseado fundamentalmente en reforzar os servizos sociais, porque somos un concello cunha poboación moi envellecida e non queremos que ninguén teña carencias nese ámbito.

Seguimos traballando tamén para tratar de fixar poboación, algo moi difícil nun concello rural, pero avanzando na posta en marcha de servizos básicos. Cando chegamos ao goberno non existía o servizo de madrugadores en nin-

gún centro escolar; agora temos dous. Só había comedor nun centro escolar e agora temos en tres, grazas ás achegas e ás obras realizadas polo Concello. Somos, ademais, un concello eminentemente verde e rural, polo que o servizo máis difícil de levar a todos os veciños é o saneamento. Nese ámbito estamos a facer investimentos moi importantes.

— **Cal diría que foi o maior avance do concello nestes últimos anos?**

— Sen dúbida, o proxecto do novo centro de saúde. Cando chegamos, o centro existente era pequeno, obsoleto e sen espazo para ofrecer máis servizos. O Concello encargouse de localizar unha finca, mercala e poñela a disposición da Xunta de Galicia, algo que fixemos en apenas un ano desde a chegada á Alcaldía, a pesar das trabas que tamén se nos puxeron desde a oposición.

Esa operación permitiunos mercar a finca de Parga, incluíndo a casona, que ten un gran valor patrimonial e está situada no centro do concello. Agora estamos a traballar para conseguir fondos que permitan a súa rehabilitación, porque é unha xoia patrimonial moi importante para Meis.

Este ano, por primeira vez, o proxecto de orzamentos da Xunta para 2026 inclúe unha partida para iniciar o centro de saúde, o que supón un avance moi relevante para o concello.

— **Que prioridades marca para o que resta de mandato?**

— Queda arredor de ano e medio de lexislatura e temos varios proxectos importantes en marcha. Un deles é a mellora dos accesos ao CPI, o centro educativo máis grande do concello, sobre todo en materia de seguridade, xa que polas mañás se mesturan autobuses e vehículos das familias. O proxecto contempla a creación de dúas entradas diferenciadas para mellorar a circulación.

Ademais, temos proxectos moi importantes en materia de saneamento para varias parroquias, que queremos executar durante o vindeiro ano e medio.

— **Meis conta cunha tradición deportiva destacada. Como valora o estado actual dos clubs e das instalacións deportivas?**

— Para ser un concello pequeno en poboación, contamos cunha oferta deportiva ampla. Temos dous clubs de fútbol en activo e incluso un equipo de veteranos, e as instalacións deportivas melloráronse moito nos últimos anos. No campo de Mosteiro realizamos un investimento duns 120.000 euros para renovar vestiarios e gradas. En Zacande melloramos porterías, megafonía e outras infraestruturas.

Tamén foi moi importante a ampliación e mellora dos vestiarios do campo do Leixo, en Armenteira, que dá servizo ao Club Ciclista Armenteira e Punto, cunha canteira moi numerosa.

A actuación máis relevante foi a reforma integral do pavillón polideportivo, con melloras na cuberta, eficiencia enerxética e pavimento. Hoxe é un espazo cunha actividade deportiva moi intensa, con ximnasio municipal e programas para todas as idades. Ademais, Meis converteuse na sede do Club de Pickleball Pontevedra, cun número crecente de nenos e tamén persoas adultas practicando este deporte.

— **Que papel xogan os clubs locais e o deporte base?**

— Son fundamentais. O Club Deportivo Mosteiro tiña unha canteira case residual en 2019 e hoxe conta con máis de 170 nenos e nenas, unha das máis importantes da zona. Non é só deporte, é convivencia, ambiente e valores. O deporte feminino tamén está medrando. O Mosteiro xa conta cun equipo feminino e a directiva está a traballar para equiparar condicións co equipo sénior masculino, unha aposta que considero moi positiva.

— **Os eventos deportivos tamén teñen un peso importante no concello.**

— Si, sen dúbida. O evento deportivo máis importante é a Carreira de Leo, unha iniciativa solidaria moi consolidada que reúne a milleiros de persoas e na que colaboran todos os clubs do concello. É un exemplo de traballo conxunto e de cohesión social.

Ademais, celebramos torneos de fútbol, probas BTT organizadas polo Armenteira e Punto, torneos de pickleball, así como competicións provinciais de tiro con arco que se desenvolven no pavillón municipal.

— **A mocidade é unha prioridade para calquera concello. Que políticas se están a desenvolver neste ámbito?**

— Desde o Concello tratamos de ofrecer actividades para todas as idades. Sempre que organizamos festas ou programación cultural pensamos tamén na mocidade. No verán organizamos campamentos, incluídos campamentos específicos para adolescentes, apostando pola conciliación e pola formación en valores.

Tras a pandemia detectamos un maior interese por vivir no rural, pero temos un problema serio de falta de vivenda, tanto en aluguer como en venda. Por iso estamos a traballar para impulsar vivenda pública e xa solicitamos reunións co Ministerio de Vivenda para explorar solucións.

— **Meis ten un forte vínculo coa viticultura. Cales son os principais retos económicos do concello?**

— Somos un concello eminentemente rural e cunha forte dependencia da viticultura. Contamos cun gran número de adegas de referencia e mantemos

con elas unha colaboración estreita, porque son un dos principais motores económicos do municipio.

A falta de solo industrial é unha das nosas grandes limitacións. Estamos a traballar na modificación do planeamento urbanístico nunha zona estratéxica próxima á PO-531 e á entrada da autovía, para permitir a expansión de empresas xa asentadas no concello.

— **A nivel persoal, como mudou a súa vida desde que é alcaldesa?**

— Mudou moito. Teño un fillo pequeno e sigo exercendo como avogada, polo que compaxinar todo require apoio familiar e un bo equipo. Pero a política e a avogacía son as miñas dúas paixóns e non quero renunciar a ningunha.

— **Que é o que máis lle satisfai do seu traballo diario?**

— Axudar aos veciños en calquera problema. Concibo a política como unha forma de mellorar a vida da xente, ás veces cunha obra e outras cun xesto humano. Cada pequeno avance, cada axuda, é unha satisfacción.

— **Para rematar, que mensaxe lle gustaría trasladar á veciñanza de Meis?**

— Estes case sete anos pasáronme como un só día. Sigo igual de motivada e ilusionada que o primeiro día. Quero que este proxecto continúe avanzando con forza, coa mesma ilusión e compromiso que cando entrei no Concello como alcaldesa.

O CD MOSTEIRO CONSTRUE FUTURO DESDE A BASE

O histórico club do concello de Meis busca crecer na Terceira Futgal coa forza da súa canteira.

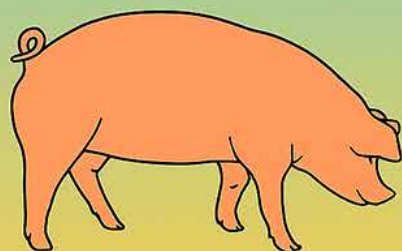
O Mosteiro é un deses nomes que forman parte da memoria do fútbol galego. Un club con historia, con identidade e cun pasado que o levou a competir en Terceira División na década dos noventa, cando o fútbol nos pobos se vivía con outra intensidade e os campos eran puntos de encontro social. Hoxe, o Mosteiro segue en pé, adaptado aos tempos, cun proxecto que mira máis ao futuro que ao pasado, pero sen esquecer nunca de onde vén.

Na actualidade, o primeiro equipo masculino compite na Terceira Futgal, unha categoría desde a que trata de medrar con paciencia e coherencia. Hai

dúas tempadas logrou o ascenso á Segunda Futgal, pero a permanencia resistiuse o curso pasado, obrigando a dar un paso atrás para coller impulso. Esta campaña non comezou da mellor maneira en canto a resultados, pero o Mosteiro optou por mirar cara dentro e apostar polo traballo feito na casa.

Hai unhas semanas produciuse a chegada ao banco de Francisco Javier Durán, un técnico coñecedor da entidade, xa que formaba parte da estrutura da canteira. O cambio trouxo estabilidade e confianza. Desde entón, o equipo encadeou tres xornadas sen perder, acadou os 15 puntos e sitúase a oito

CÁRNICOS

J. Abal

Mosteiro

Telf. 986 712 555

Rúa Porrelo, 5 A
36637 MEIS (Pontevedra)

Carnicería J. Abal

Telf. 986 712 255

Móvil 615 255 992

PLANTILLA 2025/2026

PORTEIROS

DAVID PÉREZ

DAMIÁN MARTÍNEZ

DEFENSAS

PABLO RODRÍGUEZ

IKER CENDÓN

ROBERTO PÉREZ

BRUNO RIAL

DENIS AREA

CENTROCAMPISTAS

ÁLEX GRIGORIO

DARIO FERRERO

NELSON DO CANTO

MIGUEL RODRÍGUEZ

MARTÍN MOSTEIRO

CENTROCAMPISTAS

JOSÉ BELARMINO CASAL

DAVID SOMOZA

ATACANTES

VÍCTOR TORRES

RODRIGO VEGA

RUBÉN PÉREZ

JOSUÉ CAMPOS

"JOSIÑO" LÓPEZ

JOSÉ DIOS

ÁNGEL FANDIÑO

BRAIS SABARÍS

FERNANDO CASTRO

MANUEL LOJO

das posicións de play off. Non é unha remontada sinxela, pero tampouco imposible: quedan dous partidos para pechar a primeira volta e toda unha segunda por diante.

O discurso no vestiario é claro. Hai compromiso, hai traballo e hai nivel para competir mellor do que reflicten os números iniciais. O grupo traballa a destaxo cada semana, convencido de que se pode chegar máis arriba. Sen presión excesiva, pero con ambición. Paso a paso, partido a partido.

Máis alá do primeiro equipo, o CD Mosteiro sostén o seu futuro nunha can-

teira de auténtico luxo, unha das grandes fortalezas da entidade. O traballo de base dá sentido ao proxecto global do club e alimenta un primeiro equipo que, máis alá dos resultados inmediatos, ten garantida continuidade. A isto súmase unha sección feminina en constante crecemento, que non deixa de dar alegrías á afección e de reforzar o carácter social e deportivo do club.

Non está a ser unha tempada sinxela en canto a resultados, pero no Mosteiro hai algo máis importante: hai estrutura, hai idea e hai futuro. Un histórico que aprendeu a resistir, a reconstruírse desde abaixo e a mirar adiante con confianza. Porque ás veces, no fútbol dos pobos, crecer tamén é saber esperar.

CAMPOGAR

Piensos, Plantas, Semillas,
Fitosanitarios, Ferretería,
Hogar y Regalos

986 715 360 | 649 186 397

AVDA. CAMBADOS, 61 - MOSTEIRO, MEIS

ATILIO NELSON MILLÁN: "O MOSTEIRO TEN QUE MEDRAR SEN PERDER A SÚA IDENTIDADE"

O Mosteiro afronta unha nova etapa institucional cunha directiva renovada, que asume o mando co obxectivo de consolidar o traballo feito, fortalecer o fútbol base e seguir construíndo club desde a Terceira Futgal.

O Club Deportivo Mosteiro iniciou no pasado mes de xuño unha nova etapa no plano institucional coa chegada dunha directiva renovada, encabezada por Atilio Nelson Millán Techera. O relevo prodúcese nas persoas, pero non na idea: o club mantén a aposta pola canteira, polo fútbol feminino e por un modelo baseado na identidade local. Cun primeiro equipo en Terceira Futgal e todas as categorías de base activas, o histórico conxunto de Meis busca estabilidade e crecemento sostido sen perder a súa esencia.

"Collemos o club para que todo o traballo feito non se perda"

— Presi, desde que mes estás no cargo e con que idea asumides na directiva esta nova responsabilidade?

— Entramos no mes de xuño, despois de que a anterior directiva decidise

dar un paso ao lado. Xuntámonos un grupo de pais para continuar co traballo que xa estaba feito, sobre todo no fútbol base. A canteira tiña todas as categorías e parecía unha mágoa que todo iso se perdesse. A nosa idea é clara: que os rapaces de aquí poidan chegar a xogar algún día no primeiro equipo. Agora estamos en Terceira Futgal, pero coa ilusión de crecer pouco a pouco e de construír un proxecto sólido.

"Nun concello pequeno custa moito manter a canteira"

— Manter unha estrutura tan ampla nun municipio pequeno non é doado.

— Non o é. Estamos nun concello pequeno e custa manter os rapaces e ilusionalos para que sigan aquí. Ademais hai que competir con outras escolas

PANADERÍA PANCCHO

FRANCISCO GIRÁLDEZ MARTÍNEZ

C/ ZACANDE Nº 23
MEIS – 36637
PONTEVEDRA

 986 712152

con máis recursos. Pero o que buscamos é que quen estea no Mosteiro se sinta parte dunha familia. Iso para nós é fundamental.

“Ata que estás dentro non sabes todo o que implica levar un club”

— O día a día dun presidente é máis complexo do que parece.

— Moito máis. Somos arredor de 15 persoas na directiva, pero o traballo é enorme: organización, roupa, desprazamentos, pedidos, buscar cartos... A financiación é unha das partes máis difíciles. Por iso é tan importante o apoio dos patrocinadores, porque todo o que entra vai directamente destinado a mellorar as condicións dos rapaces.

“A idea é pelexar polos postos de ‘play-off’”

— No primeiro equipo houbo cambios no banco.

— Si. Apostáramos por Rodrigo ao inicio, pero houbo circunstancias que nos levaron a tomar unha decisión complicada. Fai unhas semanas optamos por Fran Durán, que xa estaba no fútbol base, e tamén por Óscar Salceda. A idea é intentar darlle a volta á situación e, se é posible, pelexar polos postos de play-off.

“Mantivemos un bloque con moita xente da casa”

— O plantel segue unha liña continuista.

— Queríamos manter o bloque do ano pasado e así foi, salvo catro ou cinco xogadores que marcharon. A maioría son da casa e reforzamos o que puidermos para tentar estar arriba. As cousas non están saíndo polo de agora, pero confiamos no grupo.

“O fútbol feminino xa é unha parte esencial do club”

— O Mosteiro tamén medra no fútbol feminino.

— Comezouse con fútbol 7 e agora estamos en fútbol 11. Gustaríame poder crear un cadete feminino na Liga Galega. Temos nenas no fútbol base e a idea é crear un paso intermedio ata o sénior. Non é doado, pero imos intentalo.

“O importante é que os rapaces saian contentos”

— O club conta cun amplo corpo técnico.

— Iso dános moita tranquilidade. Ao final gañar ou perder é importante, pero máis aínda é que os nenos estean a gusto, aprendan e saian orgullosos. Iso é grazas á calidade humana dos adestradores.

“A xente do Mosteiro sempre responde”

— A afección segue sendo un pilar fundamental.

— Si. A xente vén ao campo, apoia e tamén segue cada vez máis o feminino e a base. Mesmo outros clubs nos comentan que lles chama a atención o ambiente que hai aquí. Para nós é un orgullo.

“Isto é un traballo colectivo”

— O papel da directiva é moi destacable, non si?

— Sen dúbida. A min tócame representar ao club, pero isto é cousa de todos. Estamos codo con codo cada día e así todo é máis doado.

“Soñamos cun primeiro equipo formado por rapaces da casa”

— Un soño por cumprir.

— Que dentro duns anos o primeiro equipo estea formado maioritariamente por rapaces da casa, saídos do fútbol base do Mosteiro. Sen desmerecer a ningún de fóra, pero sería un orgullo enorme.

AVENIDA MÉDICO PAZ GARCÍA 17,
36637 MEIS-PONTEVEDRA
986 170 592 – 691 016 044
taller@redisauto.com

REDISAUTO

www.redisauto.com

SERVICIOS:

- Taller de mecánica general
- Chapa y pintura: Cabina de pintado integral. Reparación de carrocerías, golpes, rascados y abolladuras.
- Máquina de diagnosis del automóvil.
- Cambio de lunas
- Cambio de neumáticos: Venta, colocación, equilibrado y alineado.
- Mantenimiento integral del vehículo (Cambios de aceite, filtros, frenos, aire acondicionado, pre-ITV....)
- Electrónica del automóvil
- Distribuidores, embragues, amortiguadores, escapes, suspensión.
- Taller de vehículos industriales. Plataformas elevadoras.
- Servicio de recogida y entrega.

"ESTE PLANTEL TEN POTENCIAL PARA PELEXAR POR TODO"

Francisco Javier Durán, adestrador do primeiro equipo do Club Deportivo Mosteiro.

Tras unha ampla traxectoria no fútbol base e varias experiencias no fútbol sénior da provincia de Pontevedra, Francisco Javier Durán asumiu recentemente o reto de dirixir o primeiro equipo do CD Mosteiro. O técnico analiza o seu camiño nos banquiños, o momento do club, o nivel da Terceira Galicia e a importancia da canteira como eixo do proxecto.

Unha traxectoria vencellada á base e ao fútbol da provincia

—**Fran, para comezar, cóntanos un pouco a túa traxectoria nos banquiños ata chegar ao primeiro equipo do CD Mosteiro.**

—Comecei, como case todos, no fútbol base. Pasei por varios clubs da provincia de Pontevedra: AJ Lérez, Salcedo, Indepo, Figueirido... Despois houbo un ano no que me chamou o Barro para coller o equipo sénior. Estiven alí tres tempadas. No primeiro ano xogamos a final da fase de ascenso e non puido ser, e despois coincidiu coa etapa do Covid, con ligas paradas e tempadas bastante atípicas. Aínda así, foi unha etapa moi boa e moi importante para min como primeira experiencia nun equipo sénior.

Despois decidín, en teoría, tomarme un ano para volver á base, pero chamoume o Cerponzóns porque Cuchi marchaba ao Sanxenxo. Estiven esa tempada tentando salvar o equipo en Segunda Galicia, pero por arrastres e mala sorte acabamos descendendo. A continuación chamoume o Unión Sampayo, onde estiven dous anos: o primeiro logramos o campionato de liga e o ascenso, e no segundo, por problemas de plantilla, lesións e algo de mala fortuna, perdemos a categoría e decidimos pechar esa etapa.

Este ano cheguei ao Mosteiro. Tiña outras ofertas, pero pareceume un club serio, coñecía á coordinadora e comecei traballando na base. Hai unhas dúas semanas decidiron cambiar de adestrador do primeiro equipo e ofrecéronme asumir o cargo.

O CD Mosteiro, un histórico en crecemento

—**O Mosteiro está agora en Terceira Galicia, pero é un club con historia, mesmo con pasado en Terceira División.**

—Si, iso sempre é un plus. É un club con moita historia e cunha afección que responde. No campo hai moita xente e, ademais, a base está traballando moi ben desde hai anos. Ten todas as categorías de fútbol formativo e mesmo equipo feminino. É un club que está medrando moito, cunha afección nova e cunha directiva tamén moi nova, con moitas ganas de traballar. Pouco a pouco está volvendo ser un referente do fútbol galego, como xa o foi hai anos.

O proxecto deportivo do primeiro equipo

—**Por onde pasa o proxecto do primeiro equipo?**

—Agora mesmo, coa plantilla que temos e con varios xogadores lesionados, a primeira idea é mellorar o equipo con algunha incorporación que nos axude. A partir de aí, intentar implantar as miñas ideas e o meu modelo de xogo para competir. Aínda que estamos algo lonxe do obxectivo deportivo, que sería ascender ou polo menos xogar a fase de ascenso, eu non o descarto. Se facemos unha boa segunda volta, recuperamos efectivos e o equipo segue empuxando como nos últimos partidos, creo que podemos estar aí. Sempre lles digo aos rapaces que, cando queden oito xornadas, o importante é estar moi preto dos postos de fase e pelexalo.

Un vestiario novo, unido e con potencial

—**Como é o vestiario do CD Mosteiro esta tempada?**

—A verdade é que me atopei cun vestiario moi unido. É un equipo novo, con moitos xogadores da canteira e outros con moita calidade que levan moitos anos no club e que xa xogaron en categorías superiores. Viñan un

gema chantada
ESTETICA

Rúa Atlántico, 1 - Baixo 1
36630 Cambados (Pontevedra)
T. 986 543 545 - 620 233 595

www.gemachantada.com · chapegema@gmail.com

pouco tocados anímicamente polo descenso do ano pasado e polo mal inicio de liga, pero iso é o fútbol: os resultados marcan moito o estado de ánimo. Eu creo que temos potencial para aspirar a todo. Se empezan a chegar as vitorias, non temos por que poñernos límites. Para a categoría, podemos ter unha plantilla moi competitiva.

Unha Terceira Galicia moi esixente en Pontevedra

—A Terceira Galicia en Pontevedra ten un nivel moi alto.

—Si, sen dúbida. Sempre digo que é unha liga na que case todos os equipos queren ascender. Son 14 equipos e 13 teñen ese obxectivo, o que xa di moito da dificultade. Hai clubs con moita historia e potencial: Bahía, Figueirido, Cobres, Cruceiro, Cesantes... Non é unha liga de paseo, hai que competir partido a partido.

—A quen ves como principais candidatos?

—Para min, o Cesantes é un claro candidato ao ascenso directo. O Campañó leva dous anos facendo un moi bo traballo, apostando pola canteira do Salgueiriños, e tamén vai estar arriba. Nunca descartaría aos equipos da zona de Cangas, como o Bahía ou o Cruceiro. Logo están os recentemente descendidos, como o Unión Sampayo ou o Cobres, e nós mesmos. Nesta liga están os tres equipos que baixaron o ano pasado, así que é unha competición moi, moi esixente.

Mensaxe á afección de Meis

—Que mensaxe lle mandas á afección do Mosteiro e de Meis?

—Que sigan animando como o están facendo e que confíen nos rapaces. Cando un club está unido, tanto deportivamente como desde a grada, é moito máis doado acadar os obxectivos. O Mosteiro é un club de canteira, e quero que os rapaces vexan que o primeiro equipo os representa e que poden chegar a xogar no José Betanzos defendendo o equipo do seu pobo. Ese é o camiño: traballar ben a base e que a xente nova do concello teña esa ilusión, sen renunciar a fichar o que faga falta, pero sempre coa canteira como prioridade.

Base e sénior, dúas formas de vivir o fútbol

—Onde es máis feliz, no fútbol base ou no sénior?

—Sempre me considere un adestrador de base, de formación, de estar preto dos xogadores e de ensinar o fútbol que me gusta. O sénior dáche outra cousa: competitividade, nervios, ilusión. Cando non o tes, bótalos de menos. Pero a base é onde está a ilusión inicial do adestrador, onde todo comeza.

O gran momento do fútbol formativo galego

—Galicia vive un gran momento no fútbol formativo. Estamos no mellor punto da nosa historia?

—Creo que estamos nun momento que antes non podíamos imaxinar. A

selección galega amateur está logrando grandes resultados, as seleccións inferiores tamén, con adestradores que traballan moi ben. O Celta está axudando moitísimo tanto no fútbol feminino como na formación. En División de Honra sempre hai catro ou cinco equipos galegos moi potentes. Estase traballando moi ben a canteira e iso nótase.

Agora xa non falamos só de ter equipos en Primeira, senón de xogadores galegos repartidos polo fútbol profesional. Hoxe moitos clubs de Primeira teñen un ou dous xogadores galegos, e iso é froito do traballo de base. Galicia é un referente no fútbol formativo e vémolo nos campionatos de España sub-14 e sub-16, onde sempre estamos competindo ata o final.

Un peche en defensa do fútbol amateur

—Fran, tes a palabra para rematar a entrevista, se nos deixamos algo é o momento.

—Agradecer o tempo que se lle dedica ao fútbol formativo e ao fútbol amateur. É importante falar dos equipos de barrio e de pobo, como o Mosteiro, que representan a un municipio e a moitos rapaces e rapazas que fan deporte. O traballo da directiva, das familias e dos adestradores da base merece visibilidade, porque se está facendo unha labor moi boa e é xusto que se vexa reflectida.

CARABEL, s.l.
EXCAVACIONES Y CONSTRUCCIONES

Nuestro personal, altamente cualificado, estará a su disposición para la realización de cualquiera de estos servicios y de otros relacionados con la construcción y excavación:

- Demoliciones
- Transporte de mercancías.
- Movimientos de tierras.
- Alquiler de maquinaria para obras.
- Canalizaciones.

 986 744 074

 Coirón, 8 - Dena - 36967 - Meaño

"A CALIDADE HUMANA É INMENSA NO CD MOSTEIRO"

Cristina Santoro Estévez, coordinadora deportiva do CD Mosteiro, analiza o crecemento do club, a aposta pola canteira, o proxecto feminino e o soño de ver un primeiro equipo formado por xogadores da casa.

O CD Mosteiro vive unha profunda transformación desde a base. En apenas catro anos pasou de contar con pouco máis de corenta rapaces a superar os douscentos, cubrindo todas as categorías, incluído o fútbol feminino. Cris Santoro, coordinadora deportiva do club, fai balance dun proxecto construído con paciencia, ilusión e moito traballo humano, no que a formación de persoas está por riba dos resultados.

— **Cris, cóntanos un pouquiño. Es coordinadora do CD Mosteiro, un club histórico que agora milita en Tercera Futgal e que está apostando forte pola canteira.**

— Pois si, así é. Este é xa o meu cuarto ano aquí. Cando empezamos, tiñamos sobre 45 nenos e agora mesmo estamos falando de case 200, con todas as categorías cubertas. Ese era o noso obxectivo desde o principio e podemos dicir, con moito orgullo, que co traballo de todos —do club, dos adestradores, dos xogadores, das familias e da afección do Mosteiro— conseguimos que este club teña todas as categorías, desde biberón ata a categoría feminina, incluíndo tamén veteranos. É un orgullo enorme para nós.

— **Como foi evolucionando todo nestes catro anos? Imaxino que foi un proceso duro.**

— Foi duro, si. Eu cheguei aquí da man do antigo expresidente, César Miñotes, unha persoa que axudou moitísimo ao club. El empezara como coordinador e logo, pouco a pouco, foi collendo o club. A min déronme a oportunidade; eu viña doutros equipos e, a través da miña familia —a miña parella vive en Mosteiro— souberon que me gustaba moito isto e así arrancamos.

O que pasou foi que os nenos e nenas de Mosteiro tiveron por fin unha saída directa para xogar ao fútbol, cousa que antes non existía. Cando chegamos nós, había dúas ou tres categorías e agora mesmo temos todas completas, intentando despuntar pouco a pouco.

— **O traballo na base é cada vez máis complexo.**

— É moi complicado. O traballo é duro porque canta máis xente hai, máis problemas aparecen. Todo o mundo opina e todo o mundo sabe de fútbol, pero isto non é doado. Ademais, cada vez é máis difícil atopar adestradores formados, tal e como marca a Federación.

LAVADOIRO

DA MEIGA

Lavandería autoservicio con lavadoras con capacidad para 12, 15 y 19 kg de ropa. También dispone de tres secadoras con capacidad para 18 kg de ropa y de máquina de cambio.

Rúa Carreira, 1 Cambados

Mosteiro non está no centro da provincia, hai que desprazarse en coche, hai gastos, e todo suma. Aínda así, os nenos foron chegando polo boca a boca, polos amigos, polo colexio. Cando a xente está contenta, iso nótase. Isto é unha vila pequena, pero con moito corazón, e desde o principio intentamos ter os rapaces contentos e levar un proxecto deportivo con fondo.

— **Todo isto faise por ilusión, non por cartos.**

— Claro. Isto non é o noso traballo principal. Todos temos os nosos traballos e facémolo con moito agarimo. A ilusión é ver eses pequenos chegar algún día ao equipo sénior e poder levalo o máis arriba posible. Esa sería a ilusión máxima.

— **O equipo sénior xa comeza a ter presenza da base.**

— Si. Hai que ter en conta que o equipo xuvenil ten só dúas ou tres tempadas de vida. Empezamos con nove rapaces e agora mesmo temos unha plantilla de 19 ou 20. Non é unha plantilla grande, pero estamos aí, traballando pouco a pouco e facendo as cousas o mellor posible.

Desde o ano pasado tamén cambiamos o proxecto a nivel directivo, non só deportivo. Entrou xente nova, moitos deles pais de xogadores, e creo que cando tes fútbol base hai que comezar desde o agarimo e desde a participación de todos.

— **A base tamén asegura o futuro do club.**

— Exactamente. Moitos clubs desapareceron en Galicia por non ter base. Sempre se di que para ascender fan falta cartos e fichaxes, pero eu creo que hai unha excepción: coidar a base, traballar cos teus propios nenos e inculcar unha forma distinta de entender o fútbol. Ao final, iso sempre chega arriba. No Mosteiro hai unha calidade humana inmensa. É un club con corazón. A base retroalimenta ao sénior e o sénior é o espello no que se miran os nenos cada fin de semana.

— **Outro piar importante é o proxecto feminino.**

— Desde o principio a nosa idea foi dar as mesmas oportunidades a rapaces e rapazas. En todas as categorías temos unha, dúas ou ata catro rapazas. Cando impulsamos o proxecto feminino non tivemos moita resposta ao principio. Moita xente dicíanos: “Onde ides con isto?”. Custou, pero decidimos dar o salto a fútbol 11. Foi un empeño persoal meu e do meu compañeiro Tom. Este é xa o segundo ano consecutivo xogando en fútbol 11. O primeiro ano sorprendemos a todo o mundo quedando na metade da táboa, cun equipo moi novo e con xogadoras que nunca xogaran ao fútbol. É un grupo de ami-

gas que adestran dous ou tres días á semana e gozan da fin de semana, sen obxectivos competitivos. Ademais, moitas delas axudan no club en festas e noutras actividades.

— **A túa historia persoal tamén está moi ligada ao fútbol.**

— Si. Desde moi pequena estiven na base do Ponte Caldelas. Fun a única rapaza durante catro anos, xogando sempre con rapaces. Pasei por situacións que ningunha nena debería pasar, pero estou orgullosa daquela etapa. Agora o fútbol feminino está nun momento de auxe e vese con máis normalidade.

— **Aínda xogas?**

— Estou botando unha man, si. Aínda xogo algo, pero agora mesmo, por motivos laborais, estou a uns 3.500 quilómetros da casa. Volverei en decembro. Levo o club desde aquí grazas á xente que quedou alí e que o está levando de primeira man.

— **O Mosteiro é xa algo persoal para ti.**

— Totalmente. Isto xa non é profesional, é persoal. Dedícanse moitas horas e nunca se sabe que pasará no futuro, pero o Mosteiro está no corazón. Hai moito traballo que non se ve: administrativo, organización, pedidos... Isto é un club e faise entre todos.

Quero destacar tamén o bo facer da actual directiva, co presidente Atilio á cabeza, e persoas como Javi Pintos, Arelis, Marcos, Adrián, Vanesa, Manuel, Miguel, Tomás, Sheila, Suso, Josiño e Schuster. Son xente moi humana e traballadora e mesmo teñen que sacar tempo das súas familias para que isto funcione.

— **Cal é a filosofía do club coa base?**

— Aquí todo o que entra pola porta do Mosteiro, xogue mellor ou peor, ten as mesmas oportunidades. O máis importante é a persoa. O futbolista fórmase pouco a pouco, pero os valores, o compañeirismo e o que che dá o deporte non cho dá calquera cousa. Para min é un orgullo ver estes rapaces crecer.

— **Para rematar, un soño por cumprir.**

— A maior ilusión sería ver un equipo sénior formado polos xogadores da base e velo ascender a unha categoría como Preferente ou Terceira, onde xa estivo historicamente o Mosteiro. Recuperar aquel Mosteiro dos anos 90, aquel club grande, aquel campo de herba natural. Iso sería un soño cumprido.

*Cafetería
A Leria*

Deliciosos desayunos, cafés,
tés e infusiones, refrescos,
cervezas, copas, licores, etc.

679 942 248 - 665 540 053

@alergia.cambados

Pza. Alfredo Brañas, 7 - 36630 - Cambados

O ZACANDE FC CHAMA Á PORTA DO ASCENSO

O equipo pontevedrés ocupa postos de play off nunha Segunda Futgal moi igualada e mantén intacta a ambición.

O Zacande FC está a vivir unha tempada de nivel alto, desas que se constrúen con regularidade, traballo e confianza no que se fai. Tras doce xornadas disputadas, o conxunto do concello de Meis ocupa postos de play off de ascenso e mantense plenamente metido na pelexa nun grupo de Segunda Futgal tan competitivo como esixente.

Os homes de Ricardo Fernández son terceiros na clasificación e teñen o segundo posto de ascenso directo a tan só dous puntos de distancia. A SD Monteporreiro manda na liga con autoridade, pero a partir de aí a igualdade é total e absoluta. O grupo pontevedrés ofrece bo fútbol, ritmo e unha morea de xogadores con nivel dabondo para competir en categorías superiores, o que dá aínda máis valor ao rendemento do Zacande.

O balance ata o momento fala por si só: sete vitorias, un empate e catro derrotas. Unha traxectoria sólida que sostén ao equipo na zona nobre da táboa cando a tempada xa colle forma e só restan tres partidos para pechar a primeira volta. Joel Carballa é, polo momento, o máximo goleador do equipo e unha das referencias ofensivas dun Zacande que sabe competir e que non perde a cara en ningún campo.

Paso a paso, sen perder o norte

A liga ofrece dous postos de ascenso directo e tres máis de promoción, un escenario que mantén aberta a loita e obriga a non despistarse. No vestiario do Zacande a mensaxe é clara: ir partido a partido, sen mirar máis alá do seguinte compromiso. O obxectivo é competir cada domingo e deixar que a clasificación coloque a cada un no seu sitio co paso das xornadas.

A afección volve ilusionarse cun equipo que transmite seriedade e ambición, consciente de que as tempadas longas non se gañan en decembro, pero si se poden perder se se abandona o camiño. O Zacande sabe que queda moito por diante, pero tamén que está no bo rumbo.

Ademais, a historia recente invita ao optimismo. O club xa logrou dous ascensos á Primeira Futgal na última década: o primeiro en 2017, manténdose na categoría durante un ano, e o segundo en 2019, cando conseguiu permanecer nela durante tres tempadas. Experiencia hai, e memoria tamén. Como se adoita dicir no fútbol, non hai dúas sen tres. O Zacande FC segue camiñando con calma, sen ruído, pero con convicción. A tempada avanza e a posibilidade dunha gran alegría segue moi viva.

PLANTILLA 2025/2026	
PORTEIROS	CENTROCAMPISTAS
MANUEL F. COUSIDO	JUAN JOSÉ VEIGA
PEDRO JOSÉ	JAVIER BASCOY
DEFENSAS	MARTÍN IGLESIAS
ÁLVARO VILLAVEVERDE	YAGO FERNÁNDEZ
GABRIEL OUBIÑA	ÁLEX FERNÁNDEZ
LUIS MIGUEL PAZOS	EDGAR DOMÍNGUEZ
PEDRO BELLO	ATACANTES
JESÚS FABIÁN URBANO	JUAN GUIMIL
CENTROCAMPISTAS	JOEL CARBALLA
ALEXANDRE PORTAS	JAIDER CUENU
BRUNO PÉREZ	YAHIA NICHAMI
DAVID OUTÓN	AARÓN GONZÁLEZ
DIEGO SANTOS	CARLOS FARIÑA

S P O R T B A R

O C A M P O

C A F E T E R R I A B O C A T E R I A

CAMPO DE FUTBOL DE RIBADUMIA

RUA CARBALLEIRA 15,
RIBADUMIA, PONTEVEDRA.

TLF. 633 476 791

JOSÉ ANTONIO FARIÑA: "O ZACANDE É AMOR Á CAMISETA, AQUÍ NINGUÉN COBRA UN DURO"

O presidente do Zacande repasa os seus 15 anos á fronte do club, a historia dunha entidade humilde pero histórica, o gran momento deportivo do primeiro equipo e o valor humano dun vestiario moi comprometido.

O Zacande FC vive un dos momentos máis ilusionantes da súa historia recente. Terceiro na clasificación e en plena pelexa polo ascenso, o club dunha pequena aldea compite con identidade, compromiso e sentimento. Á fronte está José Antonio Fariña Casal, presidente desde 2010, que repasa a traxectoria da entidade, o valor humano do vestiario e o significado de manter vivo un proxecto feito a base de altruísmo e amor á camiseta.

—Presi, o Zacande é un histórico, pero cóntanos primeiro desde cando levas na presidencia e como nace a túa relación co club.

—Pois mira, eu nacín aquí en Zacande. Levo moitos anos fóra, porque estiven estudando e despois levo vivindo en Vilagarcía uns 37 ou 38 anos. Cando o meu fillo pasou de xuvenil a sénior, a directiva que estaba daquela no club quería deixalo, chegou a ser unha posibilidade que se desfixera o equipo. Aí foi cando alguén dixo que había que dar un paso ao fronte. Comentáronme, díxéronme que se eu o collía botaban unha man, e eu non tiven problema. Isto foi en maio de 2010, así que xa van 15 anos.

—Quince anos á fronte dun club humilde non é pouco...

—Non, non o é. Pero o Zacande, como se soe dicir, é algo que ven de cuna. Moita xente non sabe que o Zacande data do ano 1947 ou mesmo de antes. Por diferentes circunstancias tivo que desfacerse nos anos 60, volveuse refundar no 69 e no 73 volveu desaparecer. Ata que no ano 2000, o pai de Ricardo Fernández, o noso actual adestrador, fundou de novo o club. Por desgraza, el faleceu xusto antes de comezar aquela liga e non chegou a ver o equipo competir.

A min dábase moita pena que o club se volvea perder, máis aínda despois de facer o campo, de pasar da terra ao céspede artificial... e aquí estamos.

En la carretera o en el campo, siempre juntos.
Kia Blendio Rias Motor con el Pontevedra FC.

Rias Motor

Descubre la gama Kia en Blendio

Kia Blendio Rias Motor.

Aldea Cabanas 26, 36143 Pontevedra · 986 934 493 · blendio.es

—**Nestes anos vivíuse de todo a nivel deportivo.**

—Si. O primeiro ano xa vivimos un ascenso de Terceira a Segunda, foi un éxito. Despois chegaron dous ascensos a Primeira Rexional e agora estamos outra vez ilusionados con pelexar polo terceiro. A ilusión está aí, tanto miña como do vestiario.

—**O equipo está arriba, competindo de verdade polo ascenso.**

—Estamos terceiros agora mesmo, con opcións reais. Sempre queremos máis, outra cousa é que o fútbol logo te poña no teu sitio. Para nós xa sería un éxito xogar un play off. Hai que ter en conta que o Zacande é unha aldea pequena e estamos competindo con concellos como Moraña, Sanxenxo ou Soutomaior, moito máis potentes ca nós.

—**O vestiario parece unha das claves.**

—Para min é unha marabilla. Aquí hai xogadores que levan 17 anos, outros dez, oito ou nove. E aquí non cobra ninguén un duro, nin primas, nin desprazamentos. Están polo amor á camiseta e polo Zacande. Sempre digo que o maior orgullo é cando vas a calquera campo e ves a algún ex xogador e che di que o vestiario no que máis desfrutou na vida foi no do Zacande. Iso para min é o máximo.

—**E o místico, Ricardo Fernández, tamén é unha peza fundamental.**

—Para min é un orgullo telo aquí. Estivo en equipos como o Vilalonga, o Ribadumia ou o Portonovo, adestrando en Preferente. Houbo outros adestradores no Zacande, con todo o respecto, pero nótase moito a diferenza nos adestramentos. Estamos a falar dun adestrador de categoría superior, e iso é un aliciente para os xogadores. Este mesmo ano chegou un rapaz que, ao saber que estaba Ricardo, non o dubidou.

—**Como ves esta Segunda Galicia tan igualada?**

—Competitiva é, pero nivel como tal non hai. Cando nós ascendemos a Primeira xogabamos contra equipos como o Gran Peña ou o Xuvenil de Ponteareas, que logo chegaron a estar en Terceira. Ese nivel agora non existe. O que hai é moita igualdade e moitos derbis, e iso fai a liga máis disputada. O Monteporreiro é o único que está un chanzo por riba de todos neste intre.

—**O vestiario tamén combina xuventude e experiencia.**

—Si, hai cinco rapaces no seu primeiro ano de sénior e logo veteranos. Un equipo ten que ter de todo. Só xuventude non vale, só veteranía tampouco. A mestura é boa, e hai compromiso, asistencia aos adestramentos e implicación.

—**Ser presidente dun club así é moito máis que figurar.**

—É traballo constante e totalmente altruísta. Tes que ir a un lado, a outro, adiantar cartos, facer papeis... A burocracia cada vez é maior. Aquí estamos no campo ata as dez e media ou once da noite se fai falta. E ademais non é doado sobrevivir, porque aquí non hai empresas nin negocios grandes. Vivimos dos socios e da axuda que podemos conseguir.

—**As relacións coas institucións tamén son importantes.**

—Moi importantes. A min gustaríame que o concello botara unha man máis, sinceramente. Hai cousas que se necesitan, como o alumeado, que non é suficiente nin para adestrar nin para xogar. As instalacións hai que mantelas. Temos un campo cun céspede de 14 anos que sigue en bastante bo estado, pero porque o mantemos nós, pasando o cepillo cada quince días entre outras cousas. A Deputación vén unha vez ao ano, se vén, pero o traballo diario facémolo nós.

—**A afección responde.**

—É fiel. Hai bastante xente no campo e incluso persoas que nos acompañan nos desprazamentos. Temos arredor de 200 socios, máis ou menos, e non temos queixa.

—**Un soño por cumprir.**

—Deixar o equipo o máis arriba posible. Se este ano conseguimos ascender a Primeira, para min sería cumprir un soño. Entrou xente nova na directiva, pero tamén é verdade que nun sitio tan pequeno non é doado atopar persoas que dean o paso ao fronte.

—**Unha mensaxe final para a afección.**

—Que nos sigan apoiando como ata agora, que estamos encantados co seu apoio e que esperamos poder brindarlles o ascenso que todos desexamos. E aproveito para desexarlles felices festas, agora que estamos en Nadal.

BODEGAS

Santiago Roma®
Vinos de autor

santiagoroma.com

Vino elaborado en barrica de piedra

Móv.: +34 679 469 218
Tel.: +34 986 718 477

bodega@santiagoroma.com

C/ Catariño, 5 Besomaño Ribadumia
36636 Pontevedra España

JOSÉ LUIS VILANOVA: "O SALNÉS TEN POTENCIAL, PERO SEN INFRAESTRUCTURA NIN INVESTIMENTO NON HAI CONVERXENCIA NIN CREACIÓN DE RENDA"

O presidente da Federación Comarcal de Empresarios de Arousa analiza a situación económica do Salnés, os seus déficits estruturais, a necesidade de investimento público estratéxico, o papel do deporte como oportunidade económica e social e os principais retos de futuro para o tecido empresarial da comarca.

O presidente da Federación Comarcal de Empresarios de Arousa analiza a situación económica do Salnés, os seus déficits estruturais, a necesidade de investimento público estratéxico, o papel do deporte como oportunidade económica e social e os principais retos de futuro para o tecido empresarial da comarca.

O Salnés vive un momento decisivo. Cunha economía apoiada en sectores sólidos como o turismo, o viño e o mar, a comarca mantén actividade e potencial, pero segue sen converter esa fortaleza sectorial nunha converxencia económica real. A falta de infraestruturas, de investimento público tractor e de conectividade limita o asentamento empresarial, penaliza a renda dispoñible e condiciona o futuro do territorio.

- Presidente, como describiría o momento actual que viven as empresas da comarca do Salnés?

- Estamos nun momento de transición. O Salnés conta con sectores que están a medrar —agroalimentario, vitivinícola ou turismo—, pero ese dinamismo non se está a traducir nunha mellora sostida da renda dispoñible da poboación.

O turismo segue sendo maioritariamente estacional, aínda que o Camiño de Santiago está a contribuír a alongar parcialmente esa estacionalidade. O sector vitivinícola e parte do agroalimentario manteñen o pulso, pero cando analizamos os indicadores comparativos obsérvase que a comarca perdeu

posición relativa fronte a outras zonas de Galicia.

Vilagarcía, por exemplo, é a novena cidade de Galicia por poboación, pero sitúase no posto 62 en renda dispoñible entre os municipios galegos. Ese desaxuste non é casual: responde a déficits estruturais claros, como a falta de infraestruturas, de investimento público e de institucións asentadas no territorio que xeren actividade económica e valor engadido.

- Por onde pasan as posibles solucións desde o seu punto de vista?

- As solucións pasan, fundamentalmente, polo investimento. O Salnés ten unha situación xeográfica que podería ser privilexiada, entre Santiago e Pontevedra, entre A Coruña e Vigo, pero esa posición non se traduce en vantaxes reais se non vai acompañada de infraestruturas e políticas públicas axeitadas. No ámbito turístico hai consenso sobre o potencial, pero existen carencias evidentes. Non contamos cunha conexión ferroviaria competitiva, non hai autovías que articulen correctamente a comarca coa contorna e a autoestrada converteuse nun custo engadido máis que nunha ferramenta de cohesión. Saír da comarca ten un sobrecusto loxístico que penaliza tanto o asentamento de empresas como a mobilidade das persoas.

Ademais, bótase en falta un investimento público tractor. A comarca podería acoller proxectos vinculados ao coñecemento e á formación, como unha universidade de verán asociada ao seu carácter turístico, cultural e patrimonial, ou mesmo a implantación dunha facultade de Enoloxía, plenamente coherente cun sector vitivinícola de referencia internacional. Este tipo de iniciativas axudan a fixar talento, xerar actividade económica e mellorar a renda.

- Que papel xoga hoxe a Cámara de Comercio na economía da provincia?
Actualmente existe unha soa Cámara de Comercio que integra Pontevedra, Vigo e Vilagarcía. Trátase dunha institución de dereito público, a única que representa oficialmente ao conxunto do empresariado, non dunha asociación privada.

Nos últimos anos produciuse unha maior aproximación ás empresas. Ao desaparecer a cota obrigatoria, mellorou a súa percepción social e hoxe é unha institución máis valorada, que xestiona proxectos con utilidade real, apoia o comercio e mantén unha interlocución máis fluída co tecido empresarial. Con todo, segue carecendo de capacidade de xestión directa. Noutros países europeos as cámaras participan activamente na xestión de portos, aeroportos ou infraestruturas estratéxicas. Aquí ese paso aínda non se deu, e sería clave para fortalecer o desenvolvemento do sector mercantil.

- Cales son os principais retos do tecido empresarial da comarca?

- Os retos non cambiaron substancialmente nos últimos anos. Seguen sendo os mesmos: equilibrio nos investimentos públicos, eliminación dos peaxes á mobilidade e mellora das infraestruturas.

É necesario ordenar o territorio, dotar os polígonos industriais de servizos completos —fibra óptica, saneamento, accesos— e apostar pola excelencia. No ámbito turístico, por exemplo, faltan puntos de recarga eléctrica, conectividade dixital en zonas clave como o Camiño, mellor limpeza e ordenación, así como unha aposta clara pola cultura e pola agricultura ecolóxica, tamén no sector vitivinícola.

Non hai que inventar nada, senón aplicar con criterio aquilo que xa está a funcionar noutros territorios.

- O Albariño e os produtos do mar son sinais de identidade da comarca. Cara onde debe ir esa aposta?

- Cara á excelencia. O Albariño é un dos mellores viños brancos do mundo e debe seguir evolucionando cara a unha produción de alta calidade, cada vez máis sostible e máis ecolóxica. O mesmo acontece cos produtos do mar, que requiren un saneamento rigoroso das rías.

A aposta polos recursos propios é clave, pero sempre garantindo que o beneficio reverta no territorio e nas persoas. Se se explotan recursos naturais, parte dese valor xerado debe contribuír directamente á mellora da calidade de vida da cidadanía.

O deporte pode ser un motor económico e social para a comarca?

Sen dúbida. Xa fomos sede de concentracións da Selección Española e contamos con hoteis, balnearios e infraestruturas privadas que permitirían atraer eventos deportivos de certo nivel.

O turismo deportivo é un nicho máis, ao igual que o enoturismo, o turismo de congresos ou o turismo relixioso. Nun territorio cunha climatoloxía irregular ao longo do ano, a desestacionalización pasa por apostar por estes segmentos.

Pero para iso é imprescindible mellorar a conectividade: conexións aéreas e ferroviarias máis eficientes e máis frecuencias. Non é razoable que un empresario non poida atopar un billete de tren dun día para outro nunha infraestrutura pública.

Que deportes ou eventos encaixan mellor coa identidade do Salnés?

A comarca préstase a múltiples disciplinas. A ría é un escenario excepcional para a navegación, existe potencial no piragüismo, no ciclismo, no fútbol e noutras moitas modalidades. A clave está en non descartar opcións e en saber poñer en valor os recursos naturais e deportivos xa existentes.

- Hai futuro laboral no deporte e no turismo deportivo?

- Si, é un nicho en claro crecemento. Espazos de alto rendemento, formación vinculada ao deporte e proxectos profesionais relacionados serían moi benvidos, pero requiren unha aposta decidida por parte das administracións.

- Bota en falta proxectos de colaboración público-privada na comarca?

- Si. Existen potencialidades claras, pero non se desenvolveron grandes proxectos público-privados no Salnés. Noutras zonas de Galicia hai exemplos consolidados; aquí é unha tarefa pendente e un ámbito con moito percorrido.

- Que é o máis difícil da súa labor como representante empresarial?

- Convencer. Moitas veces dá a sensación de predicar no deserto. Levan anos sinalándose as mesmas necesidades, pero non temos capacidade directa de decisión sobre orzamentos nin investimentos públicos.

O máis difícil é facer entender que isto vai do futuro da comarca, de garantir que os nosos fillos poidan quedar aquí a vivir con boas condicións. Iso segue custando máis do que debería.

- Que prioridades persoais se marca para os próximos anos?

- Traballar para que o Salnés teña unha boa calidade de vida: boa sanidade, boas infraestruturas, boa educación, seguridade e prosperidade. Que non sexa necesario marchar fóra para acceder a servizos básicos e que as novas xeracións queiran seguir vivindo aquí.

- A vivenda é tamén un problema estrutural?

- Si, especialmente nunha comarca turística e con moita segunda residencia. É necesario regular a vivenda turística e o alugueiro familiar con normas claras. Non se trata de intervir, senón de ordenar para que quen queira traballar aquí poida tamén vivir aquí.

- Para rematar, que mensaxe lle enviaría aos emprendedores da provincia de Pontevedra?

- Emprender é algo moi valioso, pero require formación, coñecemento e, sobre todo, paixón. Sen iso, é mellor non facelo. É unha actividade de risco nun país cunha lexislación pouco favorable.

Cómpre mirar a Europa e avanzar cara a unha harmonización real, para que todos os emprendedores xoguen coas mesmas regras. Coñecemento e paixón seguen sendo a base de calquera proxecto empresarial sólido.

PLANTILLA 2025/2026

PORTEIROS

ELOY FERNÁNDEZ

FERNANDO ABAL

DEFENSAS

PABLO ACUÑA

JOSEPH BERROCAL

SAMU ACHA

SERGIO CUBILLO

ESTEBAN DOCAMPO

RAÚL ABAL

MANUEL FARIÑA

CENTROCAMPISTAS

CARLOS GONZÁLEZ

MARIO GÓMEZ

JACOBO IBÁÑEZ

CENTROCAMPISTAS

EMILIO ABAL

XABI ARES

PABLO PIÑEIRO

PABLO BAULDE

ATACANTES

ÁLEX GUILLÁN

ALEXANDRE ABAL "CAVANI"

JONNY ROMERO

PEDRO RAMOS

-

-

-

-

-

O UMIA CF VOLVE POÑERSE EN PÉ

O club inicia unha nova etapa tras superar anos difíciles e recupera credibilidade dentro e fóra do campo.

O Umia CF comeza a verse de novo como un club con futuro. Non foi un camiño doado nin rápido, pero pouco a pouco a entidade vai recuperando pulso tras un período complicado no que as débedas e a falta de estabilidade puxeron en risco a súa continuidade. A xente deixou de crer, o entorno afastouse e o club precisaba algo máis que palabras para volver erguerse.

Ese punto de inflexión chegou o pasado verán, coa entrada dunha nova xunta directiva encabezada por Fernando Romero Outeda. O que atoparon ao chegar foi incluso peor do que se imaxinaban, pero lonxe de dar un paso atrás, puxéronse mans á obra. Con traballo diario, seriedade e decisións firmes, o Umia foi recuperando credibilidade e sentando as bases dun proxecto que hoxe xa ofrece sinais claros de recuperación.

No Umia actual cóbrase ao día, trabállase con orde e contase con adestradores dun nivel excepcional para a formación. Os equipos dispoñen do mellor material posible para adestramentos e partidos, algo básico pero imprescindible para construír un club sólido. Ese cambio interno non pasou desapercibido: a xente volve achegarse, as empresas recuperan a confianza e, aínda que queda moito camiño por andar, o futuro volve ser ilusionante.

A entidade conta cun primeiro equipo en Preferente Futgal e cunha can-teira que volve facerse notar, con equipos en todas as categorías, desde a xuvenil ata a biberón. Unha estrutura ampla, diversa e con identidade propia, que reforza o carácter social e deportivo do club.

O Tío Benito

Restaurante con comida tradicional gallega, carnes y pescados de primera calidad, tortilla, pulpo, jamón asado con patatas, pinchos morunos, navajas, ensaladilla.

986 710 287

Avda. de Bouza Martín, 4 - BARRANTES - 36636 - Ribadumia

No plano deportivo, a tempada está a ser esixente para o primeiro equipo. A adaptación non foi sinxela e o Umia viuse co paso das xornadas na parte baixa da clasificación. Cando un equipo cae nesa dinámica, saír custa, e o Umia non é unha excepción. Aínda así, o traballo está a ser sensacional e queda moita liga por diante.

Salvar a categoría segue sendo a gran ilusión. Un par de vitorias consecutivas cambiarían por completo o escenario e meterían ao Umia na loita directa cos seus rivais. A sensación é que o fútbol aínda lle debe algo a este equipo, e o que hoxe se marcha fóra e supón deixar puntos polo camiño, mañá pode entrar e traducirse nunha boa serie de resultados.

Queda moito por xogar e por construír. Este Umia CF non dixo nin moito menos a súa última palabra. Está de volta, con máis traballo ca ruído, e coa convicción de que reconstruír tamén é competir.

XUNTA DIRECTIVA DO UMIA CF

PRESIDENTE:

FERNANDO ROMERO OUTEDA

SECRETARIA:

FERNANDO ROMERO OUTEDA

TESOUREIRO:

ANTONIO JOSÉ GALÁN PADÍN

VICEPRESIDENTE:

JOSÉ MANUEL PIÑEIRO VIDAL

VOGAIS:

JOSE BENITO NINE CES
ROSENDO GONZÁLEZ VÁZQUEZ
MERCEDES DOCAMPO GONZÁLEZ
JOSÉ MANUEL FERNÁNDEZ PIÑEIRO
CRISTINA AROSA CAMIÑA
FRANCISCO JAVIER GÓMEZ BLANCO
MANUEL CARRERA MÉNDEZ
RUBÉN GONZÁLEZ COSTA
DIANA LORENZO FONTÁN
SILVIA MUÑIZ SALGUEIRO

TRANSPORTES Y EXCAVACIONES

J. CARMELO FONTÁN MARTÍNEZ

Tel.: 687 01 03 45 - Rúa Outeiral, N°23
BARRANTES - 36636 Ribadumia - Pontevedra

"COLLEMOS O UMIA CF CUNHA DÉBEDA MOI SUPERIOR Á QUE SE NOS DIXERA"

Begoña Fontán Fajardo, secretaria do Umia CF, repasa os primeiros meses da nova directiva: impagos herdados, dificultades económicas, apoio institucional e un proxecto centrado na base e na recuperación do espírito de familia do club.

O Umia CF vive un proceso de reconstrución profundo tras a chegada dunha nova directiva nun contexto económico delicado. No día a día houbo que afrontar débedas, falta de material e mesmo un período sen poder xogar na casa polo cambio do céspede. Begoña Fontán Fajardo, secretaria do club, explica como se atoparon a entidade, o esforzo que supón mantela e os obxectivos dun proxecto que busca estabilidade, credibilidade e identidade.

- Begoña, que foi o que che animou, a nivel persoal, a dar este paso e entrar na directiva do Umia CF?

- "Animoume ver como o Umia ía de capa caída. Había moita crítica ao redor do club e daba a sensación de que as cousas non se estaban facendo ben. Propuxéronme e dixen que si, en parte polo cariño que lle teño ao Umia a través do meu neto, que xoga aquí, e tamén porque parte da directiva ten fillos no club. Ao final aprendín a querer o Umia por el".

- Levas xa arredor de medio ano na entidade. Que balance fas deste tempo?

- "Foi moi duro e segue a selo. Collemos o club cunha débeda moi importante e con numerosos impagos, tanto a profesionais como a provedores. Manter a tempada é complicado, porque non se trata só de pagar adestradores: hai material, botiquíns, xeo, equipacións... son moitas pequenas cousas que, sumadas, pesan moito".

- Ademais, atopástesvos cunha situación delicada en canto a material deportivo.

- "Si. O club non tiña equipacións, non había roupa na lavandería e durante anos eran os propios xogadores os que mercaban a súa roupa. Os nenos medran e estaban quedando sen equipación. Grazas a moitas empresas que nos abriron as portas puidemos mercar roupa e entregárllela aos nenos. Aínda así, non está sendo doado. Moitas veces preguntas por que te metiches nisto, porque non imaxinas o traballo real que hai detrás".

- Todo ese traballo é, ademais, altruísta.

- "Totalmente. Faise por amor ao club e por amor aos nenos. Cando ves o campo cheo de cativos, esa é a verdadeira recompensa a todo o esforzo".

- O apoio de empresas e institucións está a ser clave neste proceso?

- "Si. Estamos a percorrer empresas do entorno e tamén a chamar a portas de organismos públicos. Teño que dicir que, en xeral, todos nos están atendendo e axudando. Moita xente sabía como estaba o Umia e entende o difícil que é afrontar pagos. Aínda que sexa pouco, todo suma".

- Cando entrastes, a débeda real coincidía co que se vos trasladara?

- "Non, nin moito menos. Cando falamos coa directiva anterior, a débeda non se parecía á realidade. Incluso nos atopamos con embargos derivados de impagos anteriores. Ao final estamos asumindo problemas que veñen de atrás,

pero tamén loitando por recuperar algo bonito: o Umia como familia, como o foi no pasado".

- Ese traballo tamén se está notando na masa social.

- "Si. Recuperamos socios e as bancadas volven encherse. E iso nótase, porque a xente está volvendo ao campo".

- Tamén tivestes dous meses sen poder xogar na casa polo cambio do céspede. Iso afectou á economía?

- "Claro. Co cambio do céspede tivemos que xogar en campos doutros clubs, aos que estamos moi agradecidos. Pero ao xogar fóra non puidemos ter cantina, que é unha fonte importante de ingresos. Iso retrasou moito a recadación".

- Como están agora mesmo as instalacións?

- "O campo xa conta co céspede novo. Agora estamos nunha segunda fase: unha cantina nova, oficinas e vestiarios. Son obras grandes, que duran máis dun ano, pero todo está encamiñado".

- O apoio do Concello tamén está a ser importante.

- "Si. O campo é municipal: é un inmovible do Concello que o club xestiona. E o Concello volveu implicarse co Umia e co mantemento das instalacións. Durante estes seis meses, sempre que pedimos algo tivemos resposta positiva. E quero deixar claro que aquí non falamos de política; falamos dunha institución".

- En clave deportiva, custou recuperar a confianza do entorno?

- "Moito. Había desconfianza polos impagos anteriores. Agora están vendo que se paga mes a mes e que o club cumpre. Isto non se arranxa dun día para outro: é un traballo de meses para recuperar credibilidade".

A canteira semella un dos piares do proxecto.

- "Sen dúbida. Temos 13 categorías, desde biberóns ata xuvenís, e en varias idades mesmo con equipos dobres. O Umia depende dos nenos e das familias. Se as familias non veñen, os nenos non veñen. E durante estes meses, con adestramentos e partidos fóra, chovese ou fixese vento, os pais estiveron sempre aí levando os rapaces aos campos que nos tocaba".

Begoña, para rematar, cóntanos cal é o teu soño para o Umia CF de aquí a tres anos?

- "Que as contas estean saneadas e, se pode ser, con superávit; que o equipo sénior se manteña en Preferente; e, sobre todo, que sigamos sendo "Umia" familia. Forza Umia! Sempre Umia!".

LINO GONZÁLEZ CONFÍA NA RECONSTRUCCIÓN: "O CLUB ESTÁ EN BOAS MANS"

O técnico asume o reto de dirixir ao Umia CF nunha tempada complexa, marcada por un cambio de directiva e unha situación herdada difícil. Sen perder o seu vínculo coa base do Arousa, Lino aposta pola seriedade, a humildade e o traballo diario como piares para recuperar a identidade do club.

Lino González vive unha tempada de contrastes. Mentres continúa vencellado ao fútbol base do Arousa, onde leva anos traballando na formación, afronta o seu primeiro curso á fronte do primeiro equipo do Umia CF nun contexto delicado pero ilusionante. O cambio de directiva, a necesidade de reconstruír a confianza e unha situación deportiva esixente marcan o día a día dun proxecto que busca volver asentarse con cabeza. Nesta entrevista, o adestrador analiza o momento do club, a Preferente Sur, a canteira e o seu modo de entender o fútbol.

— **Lino, afrontas a tempada 2025/2026 como primeiro curso no primeiro equipo do Umia, sen deixar de lado o traballo coa base do Arousa. Como estás vivindo esta etapa?**

— No Arousa teño unha vinculación de moitos anos. Estiven en diferentes etapas, tanto na base como no primeiro equipo. Levo varios anos, practicamente desde antes da pandemia, adestrando equipos de base, sobre todo infantís e, como moito, algún cadete. Este ano estou co infantil en División de Honra e, paralelamente, xurdiu a oportunidade do Umia.

— **O Umia chegou ao verán nunha situación complicada. Que atopaches cando che propuxeron o proxecto?**

— Era unha situación de incerteza, iso é evidente. Había denuncias, impagos e moita desconfianza no ambiente. Pero tamén apareceu unha directiva nova, xente que xa pasara polo club, incluso como xogadores, e iso dáballes certo beneficio da dúbida. A nivel directivo estou moi satisfeito: están traballando moitísimo, non nos falta de nada e preocúpanse de que nós só teñamos que centrarnos en adestrar e competir. Eles están encargándose de arranxar cousas do pasado e de devolverlle ao club o respecto e a seriedade que sempre tivo.

— **Que foi o que che fixo aceptar a proposta e dicir "este é o meu sitio"?**

— A reunión que tivemos no verán foi clave. Transmitíronme seriedade, realismo e os pés no chan. Tiñan moi claro cal era a situación do club e o camiño que había que seguir, sobre todo no aspecto económico. A mensaxe foi clara: nada de aventuras nin de gastar o que non se pode, porque iso só leva a problemas maiores e incluso ao risco de desaparecer. Esa forma de entender o proxecto, con humildade e responsabilidade, deume confianza. Sabía que deportivamente ía ser complicado, pero tamén que ía haber seriedade e unha maneira correcta de facer as cousas.

— **Fálanos un pouquiño dos rapaces, da plantilla desta tempada, xente xoven e con ilusión.**

— É un equipo bastante novo e, sobre todo, un moi bo grupo humano. A confección da plantilla foi moi complicada. Perdemos moitas horas no verán porque había moita desconfianza: o estado do campo, que estaba moi deteriorado ata a recente inauguración do céspede novo, a situación económica herdada, as débedas do pasado... Todo iso facía que moitos xogadores dubidasen. Houbo que falar con moita xente, insistir moito, e ao final conseguimos formar un grupo comprometido. Sabemos que íamos ter dificultades deportivas, aínda que sinceramente esperabamos ter algún punto máis a estas alturas. Pero queda moitísimo campionato e aquí ninguén se rende.

— **A dinámica de resultados está a custar. Onde está agora o foco?**

— Temos que cambiar a dinámica canto antes. Se queres ter opcións reais de manterte en Preferente, necesitas empezar a sumar xa. O equipo non baixa os brazos, compite cada semana e tenta aproveitar cada partido como unha oportunidade, pero os resultados non están chegando e iso anímicamente pesa. Estamos centrados en cambiar esa tendencia e en seguir traballando con convencemento.

— **Máis alá do primeiro equipo, o club mantén unha base importante. Que valor lle dás á canteira?**

— É fundamental. O Umia ten unha boa estrutura de base no fútbol masculino. É unha mágoa o que pasou co fútbol feminino, que chegou a ter equipos sénior en categoría nacional e tamén unha base moi potente, pero que acabou desaparecendo pola mala xestión dos últimos anos. Afortunadamente, no masculino hai unha base sólida. O risco de seguir facendo mal as cousas era que todo o club puidese desaparecer, e agora creo sinceramente que está en boas mans. Véselles traballar a diario, con dificultades, pero sen parar, e oxalá esta sexa a primeira pedra dun proxecto que vaia medrando pouco a pouco.

— **Como ves a Preferente Sur este ano?**

— É unha categoría moi esixente. Hai moitos equipos con xogadores de gran nivel, incluso con futbolistas que veñen de Terceira Federación ou Segunda Federación. O nivel subiu, en parte, pola reestruturación das categorías. Moitos xogadores prefiren estar en Preferente: menos desprazamentos longos, menos esixencia diaria e, en moitos casos, condicións económicas similares. Aínda así, hai bastante igualdade. Pode haber tres ou catro equipos un chanzo por enriba, pero ningún partido é sinxelo e pódese competir con calquera.

— **A afección do Umia sempre foi especial. Como percibes o seu momento actual?**

— É certo que se perdeu afluencia nos últimos anos. Eu mesmo fun ver partidos a tempada pasada e había menos xente do habitual. Inflúen moitos factores. Agora, co campo novo, a directiva tamén está tentando recuperar esa masa social, apostando por xente da casa e coidando os detalles. Evidentemente, os resultados non axudan, pero confiamos en que, se conseguimos mellorar na segunda volta, a xente se vaia reenganchando.

— **Fútbol base ou fútbol sénior: con que te quedas?**

— Son dous mundos totalmente distintos. Eu creo moito na base, na formación e nos proxectos a medio e longo prazo. Non é unha cuestión de idade, senón de rendemento e condicións. No Umia temos xogadores que o ano pasado eran xuvenís e incluso algún xuvenil adestrando e tendo minutos co primeiro equipo. No sénior esíxense resultados inmediatos; na base preocúpaste máis pola evolución persoal e futbolística, aínda que as categorías tamén obrighen a competir. A mentalidade é distinta, polo menos para min.

— **Como valoras a reestruturación das categorías no fútbol galego?**

— Cantos máis grupos ou categorías se crean, máis baixa o nivel, salvo excepcións puntuais como o caso da Preferente, iso é inevitable. Pasou en Terceira e tamén no fútbol base. Entendo que se busque evitar arrastres e contentar a todo o mundo, pero o nivel das competicións reséntese. É unha realidade.

— **Para rematar, unha mensaxe á xente do Umia CF.**

— Eu diferenciaría dúas cousas. A nivel de club, creo sinceramente que está en boas mans e que vai ir medrando pouco a pouco, cunha economía máis austera e cunhas instalacións novas que son un paso adiante enorme. A nivel deportivo, é un ano complicado, non o ocultamos, pero por parte do corpo técnico e dos xogadores non vai quedar. Hai compromiso, traballo e dedicación diaria. A nosa intención é darlle a volta á situación e pedimos confianza, porque o club está a reconstruírse con seriedade.

📍 Avda. Madrid, 41 - Bajo | 36960 Sanxenxo

CASA MANOLO

café
restaurante

📍 Rúa Pombal 14 | ☎ 634 184 478

¡Ven a disfrutar de la mejor gastronomía!

EUROREPAR

TALLERES "A LAGOA"

CONTACTANOS

986 718 383

622 300 113

SERVICIOS

- › CARROCERIAS
- › ESCAPES
- › CLIMATIZACIÓN
- › BATERÍAS
- › NAVEGADORES Y SISTEMAS DE AUDIO
- › CORREA DE DISTRIBUCION

HORARIOS:

INVIERNO
De lunes a viernes
de 8:00 a 16:00

VERANO
(JUNIO A SEPTIEMBRE)
DE LUNES A VIERNES
DE 7:00 A 15:00

talleresalagoa@talleresalagoa.e

Lugar Cruceiro Vello, 2 A - 36636
Ribadumia (Pontevedra)

PLANTILLA 2025/2026

PORTEROS

LUCAS GALLEGO

ROI OUBIÑA

YAGO SERANTES

DEFENSAS

ADRIÁN PAZOS

IKER GONZÁLEZ

FACUNDO SANTALÓ

LUIS MARTÍNEZ

CENTROCAMPISTAS

DAVID BUGALLO

DAVID GÓMEZ "CHERI"

PABLO DE LA TORRE

LUCAS GARCÍA

FERNANDO NOVEGIL

CENTROCAMPISTAS

ROI PARGUIÑAS

RAFAEL RÚA

OUMAR SIDIBÉ

ATACANTES

CRISTIAN LÓPEZ

DIEGO OUBIÑA

ELOY FARIÑA

FÉLIX AGUÍN

NICOLÁS FARIÑA

PEDRO GIMÉNEZ

ALEJANDRO PRESAS

JOEL REBOLO

DANI PÉREZ

PABLO GALIÑANES

INICIO DE CAMPIONATO HISTÓRICO DO CD RIBADUMIA

Líder con 41 puntos en quince xornadas, o equipo do Salnés confirma o seu gran momento na Primeira Futgal.

O CD Ribadumia volve sorrir. E faino dun xeito tan evidente que se nota na vila, nas conversas de bar, nos arredores da Senra e tamén nas bancadas cada domingo. O equipo do Salnés asinou un inicio de campionato simplemente extraordinario, de matrícula de honra, liderando o seu grupo da Primeira Futgal tras quince xornadas cun balance que impresiona: 41 puntos de 45 posibles.

Os homes de Fran Blanco só coñeceron o empate en dúas ocasións, ambas na Senra, fronte ao Unión de Asados e ao San Martín de Vilaxoán. Dous

pequenos tropezos nun percorrido case perfecto. E iso que a competencia neste grupo é feroz, ata o punto de que nin con números tan descomunais o Ribadumia pode permitirse relaxarse: o segundo clasificado está a apenas dous puntos e o terceiro a seis.

Corren tempos de economía de guerra no fútbol modesto, pero o club soubo responder con cabeza e planificación. A aposta pola canteira e pola xente da casa está a dar froitos e a devolver a ilusión a unha afección que volve facer da Senra un campo con ambiente e carácter, e que tamén acompaña ao equipo cando toca xogar lonxe da casa. Este Ribadumia partía co obxectivo prudente

Peneira

RESTOBAR

+34 605 953 915

hola@peneirarestobar.com

peneirarestobar.com

da permanencia, nun curso que se intuía de transición e crecemento, pero o vestiario non entende de esperas nin de prazos longos e quere ir un paso máis alá.

Os números ofensivos explican boa parte deste liderado. Cristian López xa suma oito goles, Félix Agúin sete, Pedro Giménez seis e Cheri outros seis, nun reparto que amosa o potencial colectivo dun equipo con múltiples recursos. En total, o Ribadumia acumula 38 dianas a favor, o mellor rexistro do grupo 5 da Primeira Futgal, cun tanto máis anotado que o Marín. A iso súmase unha solvencia defensiva sobresaliente: só cinco goles encaixados en toda a competición, con diferenza o equipo menos goleado do grupo.

A mestura de veteranía e xuventude está a funcionar á perfección. As pezas encaixan, o equipo compite con personalidade e o engraxe non se detén. Este Ribadumia non se rende nin especula: vai a por todas e faino con argumentos futbolísticos sólidos e continuidade no xogo.

O club merecía unha alegría despois de anos complicados. A pandemia golpeou con forza e naquela tempada 2020/2021, marcada polos subgrupos, o Ribadumia caeu da Terceira. En Preferente tentou adaptarse e competiu con dignidade nos cursos 2021/2022 e 2022/2023, pero no 2023/2024 acabou descendendo por arrastres. A pasada campaña regresou á Primeira Futgal, categoría que non pisaba desde había décadas, e pechou o curso nunha digna sexta posición.

Este ano, cun novo proxecto baseado na xente da casa e con Fran Blanco ao mando, o equipo vai con paso firme. A Senra volve ter vida, o Ribadumia volve competir con ambición e a afección recupera a ilusión dun fútbol feito desde abaixo, con traballo e identidade. O camiño é longo, pero o presente xa fala por si só.

GRUPO ESTONLLO

ADRIANA ROMA

986 09 13 22

ESTONLLO
PELUQUERIAS

986 71 07 47
696 97 81 51

NIKKO
ESPACIO GASTRONÓMICO

COCINA JAPONESA & FUSIÓN

www.restaurantenikko.com

C/ México, 10 . 36204 VIGO

886 130 576

TOÑO SERANTES: "A NOSA IDEA ERA SALVAR A CATEGORÍA, PERO ESTE GRUPO INVÍTANOS A SOÑAR"

O presidente do CD Ribadumia analiza o excelente inicio de tempada 2025/26, a aposta pola canteira, o papel de Fran Blanco no banco e a recuperación da ilusión na Senra cun proxecto feito desde dentro.

O CD Ribadumia iniciou a tempada 2025/26 cun plantexamento claro: contención económica, identidade propia e aposta decidida pola xente da casa. O obxectivo inicial era manter a categoría, pero o rendemento do equipo, invicto tras doce xornadas, mudou o escenario. O presidente José Antonio Serantes debulla as claves dun proxecto que combina canteira, veteranos e un corpo técnico de plena confianza.

"O plantexamento desta tempada era unha volta ás orixes"

—Presi, cóntanos un pouco como afronta o Ribadumia esta tempada 2025/26.

—En principio, o plantexamento era unha volta ás orixes. Apostamos moito por rapaces da casa, por xuvenís recentemente saídos da base e incorporados ao primeiro equipo. Xunto con eles mantivemos xente veterana que xa levaba tempo no club, e formamos unha mestura moi atractiva, pero sen grandes aspiracións iniciais. O noso obxectivo de partida era salvar a categoría. A nivel económico, o club pasa épocas nas que non se pode facer un gran investimento, así que tocaba recortar custos e apostar polo que temos na casa, por xogadores que levan moitos anos nas categorías inferiores do Ribadumia.

—E aínda por riba o equipo non para de gañar.

—Tal e como estamos xogando, coa unión que hai no grupo, o traballo diario durante a semana e a ilusión coa que adestran, é normal ser optimistas. Desde logo, imos pelexar todo o que poidamos. Na cabeza do equipo tamén está ir a por todas.

Fran Blanco, unha aposta firme do club

—Fálanos do adestrador, Fran Blanco.

—Fran Blanco é un técnico cunha titulación máxima a nivel nacional. Comezou con nós hai anos nos equipos cadetes da Liga Galega e a tempada pasada dirixiu o xuvenil da Galega con moi bos resultados. Este ano decidimos apostar por el de maneira decidida. Xa o intentáramos noutras ocasións, pero por cuestións persoais non fora posible.

Este ano cadraron as cousas, el tiña ganas e nós tamén. Promocionámolo igual que promocionamos aos rapaces da base, porque tiñamos moitas esperanzas e ilusión postas nel.

Un inicio espectacular nunha liga moi esixente

—Doce partidos, dez vitorias, dous empates, ningunha derrota, 33 goles a favor e só catro en contra. Agora xa se pode dicir que ides a por todas?

—Si, porque tal como está xogando o equipo, pola unión do grupo e polo traballo que se fai, é inevitable ser optimista. Imos competir ao máximo.

—E ademais nun grupo 5 de Primeira Futgal moi duro.

—É unha liga moi esixente e moi igualada, con equipos históricos como Marín, Unión de Asados, Flavia ou Cordeiro. A estas alturas, atoparnos con estes números é algo que asinaríamos sen pensalo.

A canteira, base do proxecto

—Tedes canteira completa.

—Si, desde xuvenís ata prebenxamíns, incluídos os biberóns, que non compiten, pero xa están en dinámica de club. Temos equipos en todas as categorías. O xuvenil, que milita na Liga Galega, é o segundo equipo na escaleira e permitiunos subir ao primeiro equipo sete ou oito xogadores formados na base.

—A Liga Galega xuvenil non é nada sinxela.

—Para nada. A tempada pasada quedamos a un punto de xogar a promoción a Nacional. Este ano está sendo máis duro porque temos moitos xogadores de primeiro e segundo ano, pero interésanos moito estar aí. A nosa ilusión sempre foi promocionar o fútbol base. Ata agora era complicado porque o Ribadumia estivo en categorías moi altas, pero este ano, aproveitando o contexto e o coñecemento que Fran ten destes rapaces, puidemos facer este plantexamento de plantilla.

Formar antes que gañar

—Na base non sodes resultadistas.

—Exacto. O Ribadumia destaca polo coidado da formación, polo trato do balón e por tentar que os rapaces xoguen ao fútbol. Ata o curso pasado tivemos como coordinador a Jhon Ríos, que este curso marchou ao Celta, o que fala do nivel de traballo que se fai aquí.

Veteranos que marcan o camiño

—Xogadores como Sidibé, Félix ou Bugallo tamén son clave.

—Sidibé é un histórico para nós. Pasou polo Fabril, polo Pontevedra e polo Ribadumia nos seus inicios. Agora volveu á casa. É un profesional exemplar, un referente no vestiario. O mesmo pasa con xogadores como Félix, Cheri, Bugallo, Novegil ou Eloy Fariña. Son os que guían aos máis novos e fan que a mestura sexa perfecta.

A Senra, unhas instalacións de referencia

—A afección responde.

—Non temos ningunha queixa. É unha afección esixente, porque hai non moito estabamos en Terceira e Preferente. O ano pasado houbo certo desencanto, pero este ano a xente volveu engancharse porque ve bo fútbol e disfruta máis alá do resultado.

—As instalacións tamén axudan.

—Temos unhas instalacións moi boas. Aquí xogouse unha Copa do Rei contra o Cádiz, adestramentos da Selección Nacional, celebráronse torneos como a Copa Ribadumia ou eventos de fútbol base que atraen equipos de fóra de Galicia. Para un pobo pequeno, contar con estas instalacións é un luxo.

Unha directiva unida e un club con estrutura

—Son xa nove anos á fronte do club

—Somos un grupo moi unido na directiva, xente da terra, con moito apego ao Ribadumia. Cada un achega o máximo na súa área. Grazas a iso podemos manter unha estrutura con arredor de 150 ou 160 fichas en todas as categorías.

O cambio nas competicións

—Como valora a reestruturación das ligas?

—No fútbol sénior paréceme positiva, porque nos permite competir contra equipos cos que antes non coincidíamos. Nas categorías base son algo máis crítico, especialmente no xuvenil, onde creo que se perdeu algo de nivel coa ampliación de grupos.

Rafa Louzán e o vínculo co Ribadumia.

—O presidente da RFEF sempre lembra Ribadumia.

—Rafa xogou aquí, foi presidente do club e sempre foi un afeccionado máis. Desde cargos institucionais contribuíu moito a que Ribadumia teña as instalacións que ten hoxe, e sempre estaremos agradecidos.

Mensaxe final á afección

—Unha mensaxe para a afección.

—Que sigan apoiando. Haberá momentos complicados, derrotas, pero este é un equipo feito con xente da casa. Desde a directiva, o corpo técnico e os xogadores seguiremos traballando con rigor e ilusión. Agora mesmo imos a por todas.

Un soño por cumprir

—Un soño pendente?

—Despois de vivir de todo, desde Terceira ata unha Copa do Rei co Cádiz, a miña ilusión agora é volver á Preferente.

Bocateria

CAFETERIA

616 937 646
986 297 205

Rúa Cruceiro Vello, 21 36636 Ribadumia
Pontevedra

FRAN BLANCO: "O OBXECTIVO É IR PARTIDO A PARTIDO E COMPETIR SEMPRE PARA GAÑAR"

O técnico do CD Ribadumia consolidou un proxecto baseado na canteira, na identidade local e na esixencia diaria.

Sete anos despois de chegar ao club, Fran Blanco recolle os froitos dun traballo silencioso pero firme. Coa confianza total da directiva e cun vestiario que mestura talento novo da casa e experiencia, o adestrador de Marín lidera un Ribadumia recoñecible, competitivo e con ambición, que medra partido a partido sen perder de vista a súa esencia nin o seu verdadeiro obxectivo: competir sempre para gañar.

— Fran, cóntanos un pouco a túa traxectoria. Comezaches moi novo, con só 22 anos, es de Marín... Como foi ese camiño ata chegar ao primeiro equipo do Ribadumia?

— Pois comecei xogando cos meus amigos na Terceira Rexional, no Sporting Marín. A partir de aí, pouco a pouco, empezou a formarse a base do club. O primeiro equipo que se creou foi o xuvenil e nese momento eu xa estaba sacando os títulos de adestrador, así que comecei alí. Estiven un ano con eles e despois pasei ao Marín. Alí adestrei os xuvenís, logo o filial, o Marín

B, que daquela existía, e posteriormente estiven un par de anos no primeiro equipo, cando xogaba en Primeira Rexional. Despois tiveron que parar por motivos laborais, xa que son funcionario e tiveron un proceso de promoción interna, así que estiven dous ou tres anos sen adestrar. Máis tarde cheguei ao Ribadumia grazas a Paco Presas, que me chamou a través de amigos comúns e ofreceume entrar no proxecto da base. Comecei cos infantís e fun pasando por todos os equipos de fútbol 11 da canteira: infantil, cadete e xuvenil, ata chegar este ano ao equipo sénior.

— Un equipo sénior no que, segundo comentaba o presidente, o ascenso non era o obxectivo inicial... pero todo foi rodando.

— Si, iso é certo. Eu cheguei ao club hai xa sete anos e desde o primeiro día tanto Paco como o presidente, Toño, Javier —o tesoureiro— e o seu irmán déronme toda a súa confianza. Estou moi a gusto con eles e con toda a xente do club. Persoas como Pili, José e moita máis xente que está no día a día fan que traballar aquí sexa un auténtico gusto. Sempre que necesitas algo están aí.

**TU OPTICA
DE CONFIANZA**

**Examen de Eficacia Visual
Adaptación de lentillas
Control de miopía
Optometría pediátrica**

☎ 986716347 - 628777255

Av. Bouza Martin 7, Ribadumia www.laopticadebea.es

**Técnico de Uñas con mas de 20 años de Experiencia
Detallista - Calidad en el Servicio
Instrumentos 100% Esterilizados**

Avda Bouza Martin 6 bajo barrantes

— **A tempada está sendo espectacular. A estas alturas, cal é realmente o obxectivo?**

— O obxectivo segue sendo o mesmo que ao inicio da tempada. A directiva quería dar un cambio de rumbo con respecto a anos anteriores e coincidimos moi rápido na visión: dar protagonismo á xente da casa, darlles a oportunidade de xogar no primeiro equipo, recuperar o sentimento de pertenza e volver arraigar o club á comarca con xogadores da zona. A partir de aí, crecer, apoiándonos tamén en xogadores veteranos que achegan rendemento inmediato e nos permiten competir desde o primeiro día. Eu díxenllo aos xogadores desde o principio: independentemente do que diga a clasificación, tanto a nosa como a do rival, temos que ir a cada partido a gañalo. Ese é o foco. Se nos desviamos diso, equivocámonos. Precisamente estamos onde estamos por pensar só no seguinte partido, xogar sempre coa mesma mentalidade, sexa contra o primeiro ou contra o último.

— **Entón non mirades aínda a clasificación?**

— Non. Cando queden oito ou dez xornadas xa veremos a que podemos aspirar. Agora estamos nun momento para desfrutar, pero sabendo que non podemos relaxarnos. Nesta categoría, como te relaxes, caes rapidamente. Os propios xogadores xa o teñen claro: no día a día non hai relaxación ningunha, xoguen máis ou menos minutos. Todos empuxan, todos están preparados e esa é a mensaxe constante. Non regalar nada nos adestramentos, porque o domingo é a continuación do traballo semanal. Se en decembro empezamos a mirar máis alá, estamos equivocándonos.

— **Ademais, esta Primeira Galicia parece unha Preferente polo nivel que hai.**

— Si, hai equipos de moitísimo nivel. Agora mesmo os tres primeiros estamos en apenas tres puntos. Hai enfrontamentos directos, equipos como o Campo Lameiro están moi preto, o Corredoiro vai remontar, o San Martín está recuperando xogadores lesionados... Isto vai dar moitas voltas. O nivel é moi alto en todos os equipos e está sendo unha tempada moi competitiva.

— **Falemos do vestiario, unha mestura de xuventude e veteranía.**

— Para min, o mellor que temos é precisamente o vestiario. Temos nove xogadores da canteira, e iso dáche un plus enorme porque senten o club por riba de todo. Os capitáns levan moitos anos aquí e fixeron un gran traballo integrando á xente nova. Hai esixencia, pero tamén un ambiente espectacu-

lar. Comparten tempo fóra do campo, fan comidas, ceas... e cando ves que queren estar xuntos tamén fóra, iso reflíctese logo dentro do campo.

— **Apostaches forte pola canteira. Esperabas un rendemento tan inmediato?**

— Ao final quen avalía todo son os resultados da fin de semana, pero son eles os que se gañan as oportunidades. Para min non hai diferenzas: dáme igual que teñan 19 ou 35 anos, que sexan da canteira ou non. Xoga quen rende. Todos teñen o mesmo trato e todos están achegando, saian dez minutos ou noventa. Entenden perfectamente o seu rol e iso é clave.

— **A afección tamén parece que está volvendo ao campo.**

— Claro. Se tes xente da casa, da contorna, familiares, amigos... todo iso suma. E se ademais os resultados acompañan, o proceso acelérase. Queríamos volver arraigar o equipo á zona e enganchar de novo á xente, e creo que o estamos conseguindo.

— **Cal é a clave para manter esta dinámica ata o final?**

— Seguir como ata agora. Non baixar o nivel de esixencia, seguir traballando no día a día. Para min o segredo está aí: que cada adestramento se viva como un partido, coa mesma intensidade e responsabilidade.

— **Mirades aos rivais directos, como o Marín ou o Unión?**

— Non miramos para ninguén. Facemos o noso camiño. Tentamos gañar cada partido, sexa fóra ou na casa, contra quen sexa. A liga está moi igualada, haberá moitos enfrontamentos directos e aí é cando se empezará a aclarar algo máis, pero agora mesmo quedan moitos puntos en xogo e é imposible pronosticar nada.

— **Un soño por cumprir como adestrador?**

— Seguir desfrutando do día a día. Non pido nada máis. Os resultados son consecuencia do traballo. Eu teño o meu emprego e o fútbol é algo que me permite gozar, compartir tempo cos xogadores e ver ata onde podemos chegar.

— **Para rematar, unha mensaxe para a xente de Ribadumia.**

— Só darlles as grazas polo apoio, tanto á directiva como á afección. Que sigan confiando, porque estes rapaces van deixalo todo en cada partido. Os resultados chegarán ou non, pero o traballo, o esforzo e a entrega están asegurados, e iso é o que a xente está vendo no campo.

Núñez Serantes

Avda. de Bouza Martín, 9 Bajo - BARRANTES - 36636 - Ribadumia (Pontevedra)

Mercería · Paquetería
Arreglos de ropa

Alba

C/ Ramón Cabanillas, 5 - Edif. Salnés
Móvil: 628011956 - Barrantes - RIBADUMIA

CHERI: "ESTE RIBADUMIA VOLVEU ILUSIONAR Á XENTE"

O capitán do Ribadumia analiza o gran inicio de liga, a existencia da Primeira Rexional e o momento dun equipo que volve mirar cara arriba.

David Gómez Otero "Cheri" é unha das voces máis autorizadas do vestiario do Ribadumia. Capitán e referente do equipo, analiza o sorprendente inicio da tempada 2025/2026, a dureza dunha Primeira Futgal de Pontevedra con nivel de categoría superior, a resposta da afección e o valor dun proxecto asentado na mocidade e na canteira.

— **Cheri, tempada 2025/2026. Este Ribadumia parece imparabile neste inicio. Estadés moi contentos, pero sendo conscientes de que a liga é moi dura, non?**

— Si, estamos contentos polos resultados que estamos tendo, pero sempre sendo conscientes de que a liga é moi difícil. Hai rivais moi bos, con xogadores de moitísimo nivel.

— **O inicio de liga está sendo incluso mellor do esperado.**

— A verdade é que si. Fixemos unha boa pretemporada e o inicio de tempa-

da estase dando dun xeito impensable. Creo que se ao principio da liga nos din que imos estar así, todos o teriamos asinado. Agora o importante é estar o máximo tempo posible aí arriba e seguir traballando.

— **O presidente dicía que o obxectivo non era o ascenso, pero agora a ilusión xa está aí, non?**

— Si, loxicamente. Tal como dixo o presidente, o obxectivo inicial non era o ascenso. Hai un equipo practicamente novo, con xente moi nova, que se adaptou moi ben. O traballo está sendo bo e agora estamos aí. Non é que sexa o obxectivo marcado, pero si é unha ilusión. Agora toca aguantar o máximo posible.

— **Falar da Primeira Rexional de Pontevedra, do grupo 5, son palabras maiores.**

— Totalmente. Cando falas de Primeira Rexional podes pensar nun nivel

O CHIRINGO DE CONCHA
CAFÉ-BAR EN LA "RUTA DA PEDRA E DA AUGA"

DESAYUNOS, BOCADILLOS, TORTILLAS, EMPANADAS, PIZZAS, PINCHOS

☎ 609 242 616

🕒 DE LUNES A DOMINGO DE 08:00 A CIERRE

📍 RUTA DA PEDRA E DA AUGA, (ROTONDA "OS CASTAÑOS")
BARRANTES - 36636 - RIBADUMIA (PONTEVEDRA)

📱 CHIRINGO DE CONCHA

Vinos
Cervezas
Zumos
Aguas
Gaseosas
Sidra
Cacaolat
Refrescos

**DISTRIBUCION
DE BEBIDAS**

PORTONOVO

📍 Almacen Ctra: Adina, 27 B
36979 PORTONOVO

☎ 609 50 51 43 | 986 72 11 60

✉ disbepor@gmail.com

Productos carnicos de elaboración propia
Embutidos artesanales e tradicionais

C/Ramón Cabanillas, 2 - Baixo 8

36636 Barrantes - Ribadumia (Pontevedra)

☎ 677 677 918

carniceriais@gmail.com

MECÁNICA RÁPIDA
VENTA Y COLOCACIÓN
NEUMÁTICOS

NEW ALINEACIÓN 6D

EQUILIBRADO DE RUEDAS, CAMBIO DE AMORTIGUADORES, ESCAPES,
PASTILLAS DE FRENO, BATERÍAS, FILTROS, SISTEMAS DE ILUMINACIÓN,
CORREAS DE DISTRIBUCIÓN, CLIMATIZACIÓN, ETC.

☎ 986 710 721 • WWW.AUTOSTOPGALICIA.COM • taller.autostop@gmail.com

📍 Polígono Industrial do Salnés, Parc. 3, Nave 2B - 36636 - Ribadumia (Pontevedra)

AUTO-STOP

máis baixo, pero neste grupo o nivel é altísimo. Hai clubs feitos a base de cartos, con xogadores de categorías superiores, incluso con pasado en Segunda RFEF. Os rivais son moi duros, e non só neste grupo: en cada grupo hai tres ou catro equipos que poderían estar perfectamente na parte alta de Preferente.

— **Outro aspecto importante é a resposta da afección, que parece recuperar a paixón polo equipo.**

— Si, estes anos notei á afección disgustada pola situación do equipo e polo que vía domingo tras domingo. Agora, coa clasificación na que estamos, estase recuperando esa ilusión de volver á Senra a ver o Ribadumia. A xente está contenta e nós encantados de que veñan, tanto aos partidos da casa como aos de fóra, onde este ano tamén nos están acompañando máis.

— **O plantel é bastante novo. Como é o vestiario deste Ribadumia 2025/2026?**

— É un grupo moi san, moi humilde e moi traballador. Subiron cinco ou seis rapaces do xuvenil, foi unha aposta do club, e integráronse nun grupo novo no que se fixo unha piña moi boa. Estamos traballando moi ben.

— **Os bos resultados axudan, pero o ambiente sempre foi unha constante no Ribadumia.**

— Está claro que cando os resultados se dan todo é máis doado, pero eu levo moitos anos aquí en situacións moi distintas e se algo caracterizou sempre o vestiario do Ribadumia é o bo ambiente, o compañeirismo e o bo trato, tanto nas boas como nas malas.

— **A aposta pola base tamén é clave para asegurar o futuro do club.**

— Si, porque ao final o Ribadumia é un club dun pobo duns 5.000 habitantes. Hai dous clubs no concello que traballan moi ben e non podes traer cada ano 15 ou 16 xogadores de fóra. A labor que se está facendo na base desde hai anos é moi boa, mellorando tempada tras tempada. Agora estanse vendo os froitos: os rapaces da casa están competindo ben e o que vén por detrás tamén é moi bo.

— **A nivel persoal, que significa para ti levar o brazalete e tantos anos no Ribadumia?**

— Se non recordo mal, este é o meu noveno ano aquí. Cheguei noutra situación, co club en Terceira División, cunha ilusión enorme, xogando incluso a Copa do Rei contra o Cádiz. Co paso do tempo, Ribadumia converteuse para min nunha segunda casa. Sempre me sentín moi querido,

eu e a miña familia, e iso está por enriba de cartos ou doutras cousas, sobre todo nestas categorías.

— **Para rematar, que mensaxe lle mandas á afección e á xente de Ribadumia?**

— Á afección, que siga aí semana tras semana. E sobre todo aos xogadores da base, que dean un paso adiante, que animen, que veñan ao campo. Noutros sitios ves aos rapaces animando con bombos e iso tamén axuda moito. Nós pola nosa parte estamos poñendo todo para traballar día a día e quen sabe se, agora que estamos aí, podemos devolver o club á categoría que merece. Oxalá poidamos estar en maio ou xuño celebrando un ascenso que non era o obxectivo inicial, pero polo que agora seguimos loitando, competindo contra xigantes.

RTKⁿ
 Real-time kinematic to the
 power of network

Elektrowerkzeuge®
Kress

**Sin cables ni antenas,
precisión al centímetro,
no hay nada mejor**

e-mail: agronuma@yahoo.es

agRONUMA
Albán, 10 - RIBADUMIA

☎ 986 71 09 30 - 617 66 21 05

**SERVICIO
OFICIAL**

XUVENTUDE DE SISÁN, UNHA ILUSIÓN QUE MEDRA DESDE A PARROQUIA”

O club de Ribadumia consolídase cun ascenso histórico e unha estrutura que xa dá froitos tamén co seu filial.

Nun recuncho occidental do concello de Ribadumia, onde a terra se achega ao mar na desembocadura do Umia e a viña marca o ritmo das estacións, o fútbol tamén atopou o seu espazo propio. Alí naceu o Xuventude de Sisán, un club novo en anos pero fondamente enraizado no territorio e na xente que o impulsou desde abaixo, coa ilusión como motor principal.

O Xuventude de Sisán xurdiu como unha iniciativa da parroquia de San Clemente, froito dun grupo de mozos afeccionados que decidiron crear un proxecto propio, serio e con sentido. Así, Ribadumia pasou a contar cun terceiro club de fútbol, xunto ao Ribadumia e ao Umia, ampliando a oferta deportiva e fortalecendo o tecido futbolístico do municipio.

Desde os seus inicios, o Sisán naceu cunha idea clara: ser unha alternativa real para os xogadores novos que rematan etapa xuvenil e non atopan sitio inmediato nos primeiros equipos. Un espazo para foguearse, competir e medrar no fútbol sénior, sen abandonar o seu entorno nin perder identidade. Un club ponte, necesario e coherente dentro do ecosistema futbolístico local.

Un proxecto que medrou paso a paso

O pasado curso 2024/2025 marcou un punto de inflexión na curta pero intensa historia da entidade. No seu cuarto ano de vida, o Xuventude de Sisán fixo historia ao lograr o ascenso á Segunda Futgal, un éxito rotundo que confirmou o bo traballo realizado e a madurez dun proxecto que avanzou a pasos firmes.

Esta tempada, o equipo compite xa en Segunda Futgal cun obxectivo claro e realista: a permanencia. O salto de categoría é grande, como é lóxico, pero o Sisán está a demostrar que non chegou para ser convidado. O equipo suma nove puntos e ten a salvación a só tres unidades, unha distancia curta que mantén ao grupo plenamente vivo na loita.

Baixo a dirección de Simón Iglesias, o equipo amosa sinais evidentes de crecemento. Vai a máis, compite mellor cada semana e deixa claro que aínda ten moita marxe de mellora. Falta moita liga por diante e o percorrido desta plantilla invita ao optimismo.

Unha estrutura que xa dá froitos

Pero o crecemento do Xuventude de Sisán non se detén no primeiro equipo. No curso actual naceu tamén o Xuventude de Sisán B, o filial, que compite na Terceira Futgal e que non só cumpre unha función formativa, senón que tamén rende a gran nivel. O segundo equipo ocupa a sexta praza da clasificación, a só dous puntos da zona de play off, confirmando a profundidade e a saúde deportiva do proxecto.

O Xuventude de Sisán disputa os seus encontros como local en A Senra-2, compartindo instalacións co CD Ribadumia. A identidade do club reflíctese tamén no seu escudo e nas súas cores: camiseta negra, pantalón

PLANTILLA 2025/2026	
PORTEIROS	CENTROCAMPISTAS
HÉCTOR MARTÍNEZ	CARLOS VÁZQUEZ
ROBERTO TORRES	DANIEL DADIN
DEFENSAS	DAVID GALIÑANES
DANI GONDAR	DIEGO PIÑEIRO
DAVID BARRAL	JORGE VÁZQUEZ
DAVOR MARIÑO	MANUEL MOUGÁN
JUAN ANTONIO SÁNCHEZ	MARCO MÉNDEZ
LUCAS ÁLVAREZ	ROBERTO RODIÑO
MIGUEL MARTÍNEZ	ATACANTES
AJEJANDRO PINTOS	PABLO TORRES
SAMUEL BELOSO	ÁNGEL OUBIÑA
MARTÍN SERANTES	DANIEL JOSÉ BARROS
CENTROCAMPISTAS	IVÁN MALVÁREZ
BRAIS GUERRA	JUAN TOMÁS CORES
DAVID TOMÉ	-

negro e un emblema que mestura a uva, o balón e o corvo mariño, símbolo habitual das ribeiras do Umia ao solpor. Fútbol, territorio e paisaxe nun mesmo sinal de identidade.

Co paso do tempo, o Sisán deixou de ser unha novidade para converterse nunha realidade asentada. Gañou empaque, respecto e presenza, apoiado pola implicación da veciñanza e polo compromiso dunha directiva nova pero entregada. Un proxecto modesto, pero serio, construído con paciencia, traballo e sentido común.

Nun fútbol cada vez máis esixente, o Xuventude de Sisán representa esa outra maneira de entender o deporte: desde a parroquia, desde abaixo e coa convicción de que competir tamén é crear comunidade. O camiño non fixo máis que comezar, e este Sisán ten moito que dicir.

PROMOTORA INMOBILIARIA

Descubre Inmuebles de ensueño en Galicia.

**PISOS DE DOS
DORMITORIOS Y
DOS BAÑOS**

**PISOS DE
2 DORMITORIOS
Y 2 BAÑOS**

DESDE
€ 148,000

**ENFOCADOS EN LA EXCELENCIA
Y LA SATISFACCIÓN DEL CLIENTE**

✉ ABAL@CONSTRUCCIONESABAL.COM

📞 986 7152 36

📍 CALLE MOSTEIRO, 4, 11ZDA. 36637, MEIS (PONTEVEDRA)

DAVID PEREIRA REY: "SOMOS UN CLUB HUMILDE, PERO CON AMBICIÓN E FUTURO"

O presidente do Xuventude de Sisán fala do histórico ascenso a Segunda Futgal, da adaptación á categoría, da creación do filial e do traballo diario que sostén ao fútbol modesto.

OXuventude de Sisán vive unha etapa histórica: ascendeu o pasado curso a Segunda Futgal despois de catro tempadas quedándose ás portas, consolidou un proxecto estable e incorporou un equipo filial en Terceira. Falamos co seu presidente, David Pereira Rey, para coñecer mellor o momento do club, o esforzo das directivas do fútbol modesto e os desafíos dunha entidade que medra sen perder a súa esencia.

«Demostramos que insistindo, ao final, chega a recompensa»

- David, canto tempo levas como presidente do Xuventude de Sisán e como recordas os teus primeiros meses no cargo?

- Levo xa varios anos á fronte do club, e a verdade é que aqueles primeiros meses foron unha mestura de ilusión e respecto. Ilusión por poder traballar por algo que sinto dentro de min, e respecto porque sabía que había moito por facer e non quería decepcionar a ninguén. Foron meses de aprendizaxe continua, de escoitar moito e de rodearme de xente que sabía máis ca min en moitos aspectos.

- A pasada tempada foi histórica: por fin chegou o ascenso tras quedar ás portas durante catro anos seguidos. Que significou para ti e para o club aquel logro?

- Foi unha liberación e unha alegría inmensa. Tiñamos a espiña cravada despois de catro anos quedándonos tan preto, e ver que por fin se materializaba o soño foi emocionante. Para min significou ver recoñecido o traballo de moitas persoas que levan anos empurrando este proxecto. E para o club foi un salto de madurez: demostramos que insistindo, ao final, chega a recompensa.

- O equipo compite agora en Segunda Futgal cun obxectivo claro: a permanencia. Como estás vendo a adaptación do plantel á categoría?

A adaptación non está sendo a mellor, aínda que sabemos que é unha categoría moi esixente. O ritmo, o físico e a intensidade non teñen nada que ver coa Terceira, pero os rapaces están a intentalo e teñen nivel e compromiso. Cada partido é unha batalla na que intentamos aprender e mellorar.

- En clave deportiva, que destacarías do vestiario desta tempada? Que tipo de grupo humano formastes?

- O mellor deste equipo é precisamente iso: o grupo humano. Son xogadores comprometidos, xenerosos e que antepoñen o colectivo ao individual. Hai moito compañeirismo, moito humor e tamén moita autocritica cando toca. Ese equilibrio fai que o vestiario sexa unha auténtica familia.

- O club decidiu dar un paso máis e crear un equipo filial en Terceira. Por que se tomou esta decisión e que obxectivos se marcan para esta nova estrutura?

- Tomamos a decisión porque o club estaba nun punto no que era necesario dar estrutura ao futuro. O obxectivo non é só competir, é crear base, dar minutos e oportunidades e fortalecer a identidade do Xuventude.

- Falemos da filosofía do Xuventude de Sisán: que valores definen ao club e que queredes transmitir dentro e fóra do campo?

- Somos un club humilde, traballador e moi unido. Os valores principais son o compañeirismo, o respecto e a constancia. Todo o que transmitimos dentro do campo —traballar, axudar ao compañeiro e non renderse— intentamos que se vexa tamén fóra. Queremos ser un club recoñecido non só polo deportivo, senón pola maneira de facer as cousas.

- O fútbol modesto vive grazas ao traballo desinteresado das directivas. Canto custan realmente as horas, a dedicación e o esforzo que hai detrás dunha tempada?

- Custan moitísimo. A xente non imaxina a cantidade de horas que se invisten: papeleo, organización, patrocinadores, coordinación cos adestradores, instalacións... É un traballo que non se ve, que non ten horario, e que facemos porque amamos este deporte e este club. Sen esa dedicación, sería imposible manterse.

- Moitos clubs enfróntanse a grandes dificultades para cadrar o orzamento anual. Como xestionades vós o día a día? É complicado atopar patrocinios e apoios económicos suficientes?

- Si, é moi complicado. Cada tempada é un quebra-cabezas. Buscamos patrocinios porta a porta, intentando implicar ao pequeno comercio e ás empresas que confían en nós. Axustamos os números, buscamos ser moi responsables cos gastos e tiramos moito de voluntariado. Pero é certo que cada ano é unha loita constante por equilibrar o orzamento.

- Que papel teñen as institucións —Concello, Deputación, Xunta— no sostenemento dun club como o voso? Sentídesvos acompañados?

- As institucións son fundamentais, e sempre agradecemos toda axuda, por pequena que sexa. Sentímonos acompañados, si, pero tamén vemos que o deporte modesto necesita aínda máis apoio. Non falamos de grandes cantidades, senón de pequenas axudas que marcan a diferenza entre poder crecer ou simplemente sobrevivir.

- A afección estivo sempre aí, tanto nos anos de sufrimento como no ansiado ascenso. Que significado teñen para vós os socios e seguidores do Xuventude de Sisán?

- Significan todo. Un club coma o noso non se entende sen a súa afección. Estiveron nos momentos duros, apoiaron cando non había nada que celebrar e agora están desfrutando connosco. Ver o campo cheo, escoitar os ánimos... iso dá vida ao equipo e dá sentido ao traballo da directiva.

- En canto ás instalacións, que necesidades ten agora mesmo o club? É suficiente o que hai ou considerades que hai aspectos mellorables?

- As instalacións son dignas, pero claramente mellorables.

- O ascenso foi a recompensa a moitos anos de loita. E agora, cal é o seguinte paso na evolución do Xuventude de Sisán? Onde che gustaría ver ao club dentro de 3-5 anos?

- Gustaríame ver un club estable en Segunda Futgal, con estruturas ben asentadas e un filial forte que sexa a base do futuro. Non temos présa nin obsesións: queremos crecer con sentidíño, mantendo a identidade e facendo as cousas ben. Se dentro de cinco anos seguimos avanzando, consolidando o proxecto e mantendo a paixón da afección, eu xa me daría por satisfeito.

- Para rematar, que mensaxe lle enviarías aos xogadores, á afección e a toda a xente que sostén o proxecto semana tras semana?

- Que grazas. Que sen eles isto non existiría. Aos xogadores, polo esforzo e a entrega; á afección, polo apoio incondicional; e a toda a xente que traballa na sombra, porque son o motor deste club. Que sigamos xuntos, co mesmo espírito humilde e combativo que nos trouxo ata aquí.

CAMPOS E ROMERO LEVAN AO BREOGÁN DO GROVE AO MÁIS ALTO EN PORTUGAL

O club grovense brillou na IV Regata Internacional de Gondomar, disputada en duras condicións meteorolóxicas, cun novo triunfo do C2 masculino e unha gran actuación do resto da expedición.

OBreogán de O Grove volveu deixar a súa pegada fóra de Galicia cunha destacada participación na IV Regata Internacional de Gondomar – Trofeo Claudio Poiares, celebrada en Portugal nun escenario tan esixente como adverso. A choiva persistente e o vento marcaron unha xornada complicada, na que os palistas tiveron que loitar non só contra os rivais, senón tamén contra os elementos.

A proba, prevista inicialmente para o pasado mes de novembro e aprazada polas malas condicións meteorolóxicas, acabou disputándose nun contexto igualmente duro. O vento fixo estragos mesmo fóra da auga, provocando a perda dunha das carpas do Breogán, que saíu despedida e quedou inutilizada, un contratempo que exemplifica a dificultade dunha xornada longa e intensa.

No plano deportivo, o gran protagonismo foi para o C2 masculino formado por Tono Campos e Diego Romero, que volveron demostrar a súa categoría cunha vitoria de enorme mérito. A súa actuación foi un exercicio de experiencia, coordinación e lectura do campo de regatas, gobernando a embar-

cación con firmeza cando as condicións esixían cabeza fría e oficio. Un novo éxito para dous campións que continúan acumulando resultados destacados nun 2025 cheo de logros.

O resto da expedición do Breogán tamén competiu con entrega nunha regata de alto nivel internacional. Lidia Padín rematou sétima no K1 infantil A, seguida de Eva Orellana, novena na mesma categoría. En infantil B, Martina Fontán asinou a oitava posición e Laura García foi novena. En categoría masculina, Eloy Domínguez concluíu trixésimo no K1 infantil.

Nas categorías individuais destacaron igualmente Hugo Mougan, sétimo no C1 xuvenil; Simón Díaz, cuarto no K1 veterano C; e Diego Cabaleiro, sexto no K1 veterano A, completando unha actuación sólida do conxunto grovense.

O Breogán de O Grove segue brillando alá onde vai, levando o nome da súa vila e da súa ría por augas alleas, con deportistas afeitos a competir forte cando o vento aperta e o mar non concede tregua.

PESCADERÍA BLANCA

VENTA DE PESCADOS Y MARISCOS

MERLUZA, LENGUADO, SARDINAS, LUBINA, ALMEJAS, MEJILLONES,
NÉCORAS, CENTOLLAS, PULPO, RODABALLO, JURELES, RAPE,
CABALLA, RAPANTES, NAVAJAS, BERBERECHOS, SEPIA, SARGO...

HACEMOS ENCARGOS Y SERVICIO A DOMICILIO ☎ 629 041 124

Pza. do Corgo, s/n (Pza. de Abastos, Pto. 11) - 36980 - O Grove

POIO PESCAMAR, DE NOVO ENTRE A ELITE

As de Luis López-Tulla son terceiras tras dez xornadas e volven situarse na pelexa polo play off polo título.

O Poio Pescamar avanza nunha tempada que volve apuntar alto. O conxunto dirixido por Luis López-Tulla mantense, unha vez máis, instalado na zona nobre da clasificación e plenamente metido na loita por acceder ao play off polo título, reservado ás catro primeiras posicións ao final do curso. Tras dez xornadas disputadas, o equipo ocupa a terceira praza, confirmando a súa condición de candidato serio nunha categoría marcada pola máxima igualdade.

Os números avalan ese rendemento. O Poio suma 37 goles a favor e 20 en contra, un balance que reflicte tanto a capacidade ofensiva como a solidez dun bloque competitivo, maduro e con recursos en todas as liñas. A regularidade está a ser clave nun campionato no que cada xornada presenta dificultades e no que só o Torreblanca Melilla conseguiu abrir unha pequena fenda na clasificación, con catro puntos de vantaxe sobre o Roldán, segundo, e seis respecto ao propio Poio Pescamar.

Máis alá da táboa, o potencial do equipo tamén se mide pola calidade individual das súas xogadoras. Un exemplo claro foi o recente Mundial feminino,

no que a selección española rematou na terceira posición contando na súa convocatoria con catro futbolistas do Poio Pescamar: Ale de Paz, Noelia Montoro, Martita e a porteira Elena González. Un dato que fala do peso específico do club no panorama nacional e do nivel competitivo da súa plantilla.

Ese nivel susténtase nun cadro amplo e equilibrado, con porteiras de garantías, peches con oficio, alas desequilibrantes e pivotes capaces de marcar diferenzas. Nomes como Elena, Candela, Noelia, Ale de Paz, Martita, Anna Escribano, Débora Lavrador, Carolina Pedreira, Miri, Chuli, Sofía Rozas ou Rafa Pato, entre outras, conforman un grupo preparado para competir de ti a ti con calquera rival.

Con Luis López-Tulla ao mando, o Poio Pescamar continúa construíndo un proxecto recoñecible, ambicioso e asentado no tempo. A tempada aínda ten moito percorrido por diante, pero o camiño iniciado volve situar ao equipo nun lugar privilexiado: pelexar polos títulos non é unha excepción, senón unha realidade recorrente en Poio.

www.ferrogama.es

-PORTALES

-FORJAS

-CIERRES

-PORTALES SECCIONALES

-ESTRUCTURAS METÁLICAS

-AUTOMATISMOS

-CIERRES DE SEGURIDAD

-HIERRO, ALUMINIO E INOX

SIGUENOS EN

FERROGAMA
Carpintería Metálica

TALLER: C/REAL,22 ARÉN, SAMIEIRA
POIO (PONTEVEDRA)

TEL Y FAX 986 74 14 17 MÓVIL 655 049 415
ferro-gama@hotmail.com

CORTEGADA E ARXIL, DOUS HISTÓRICOS GALEGOS CON REALIDADES DISTINTAS

As de Vilagarcía loitan polo 'play off' tras un sólido inicio de curso, mentres que as da cidade do Lérez centran os seus esforzos en asegurar a permanencia

A Liga Feminina 2 avanza e dous dos grandes referentes do baloncesto feminino galego, Mariscos Antón Cortegada e CB Arxil, afrontan a competición desde escenarios diferentes. As vilagarcías asentáronse na zona alta da táboa e miran con ambición ao play off, mentres que as pontevedresas traballan para gañar regularidade e afastarse da zona baixa nunha categoría tan igualada como competitiva.

Dous camiños distintos na mesma categoría

O Mariscos Antón Cortegada e o CB Arxil compiten un curso máis na Liga Feminina 2, aínda que fano desde situacións deportivas diferentes neste primeiro trimestre de competición. O conxunto de Vilagarcía de Arousa ocupa a cuarta posición da clasificación, cun balance de sete vitorias e catro derrotas, consolidándose como unha das realidades do campionato e cunha presenza firme na pelexa polos postos de play off.

Pola súa banda, o CB Arxil sitúase na undécima praza, con tres triunfos no seu haber, nun contexto no que a prioridade inmediata pasa por asegurar a permanencia. O equipo pontevedrés busca estabilidade e continuidade de resultados para afastarse da zona perigosa da táboa nunha liga moi esixente.

Os cadros técnicos e as plantillas

O Cortegada está dirixido por Manuel Santos Nores, quen está a fronte dun cadro de xogadoras formado por María Angulo Quintana, Lucía Carabán Castro, Christabel Obiageli Ezumah, Maira Fernanda Horford de Andrade, Gara Jorge García, Cristina Loureiro Currás, Blanca Manivesa Dopico, Damaris Andrea Rodríguez e Marta Sanmartín Falcón.

No banco do CB Arxil está Marina Janeiro, que lidera un proxecto composto por Kelly Dorothée Chasse, Cristina Díaz Pache Blas, Ana Carlota Faussurier Zafrilla, Lucía Flores Fernández, María González Albaladejo, Nathanaël Nao-mi Lemongang, Marta Maestro García-Iturri e Margarita Moreira Gomes.

Historia, identidade e proxecto

Cortegada e Arxil representan dous dos clubs máis históricos do baloncesto feminino galego, con etapas pasadas de gran nivel, incluso na elite nacional. Na actualidade, ambos seguen medrando con proxectos serios e sostidos, nos que a canteira e o traballo a medio prazo adquiren un protagonismo crecen-

FOTO: MARISCOS ANTÓN CORTEGADA

te, mantendo vivo o soño de volver alcanzar cotas máis altas.

O impacto individual na liga

No plano individual, o rendemento das xogadoras tamén destaca dentro da competición. Cristina Loureiro, do Cortegada, figura entre as máximas anotadoras da liga, mentres que Christabel Ezumah, tamén do conxunto vilagarcían, está entre as mellores reboteadoras e é a quinta xogadora máis valorada do campionato. Blanca Manivesa, igualmente do Cortegada, é a terceira máxima asistente da liga e a máxima recuperadora, unha faceta na que tamén sobresa Lucía Flores, do CB Arxil. Ademais, Marta Maestro, do equipo pontevedrés, é a quinta xogadora da competición que máis faltas recibe.

Grúas Oliveira
GÓNDOLAS, GRÚAS, VEHÍCULOS PARA
TRANSPORTES ESPECIALES

San Miguel de Deiro - Vilanova de Arousa (Pontevedra)
986 561 334 Fax 986 563 911 619 317 395
gruasoliveira@gruasoliveira.es

O FRIGORÍFICOS SEGUE CON VIDA NA LOITA POLA PERMANENCIA

Colista con sete puntos, pero a só un da salvación, o equipo do Morrazo gaña moral tras vencer ao Caserío Ciudad Real.

O Frigoríficos do Morrazo atravesará un momento complexo na Liga ASOBAL, pero mantén intactas as súas opcións de permanencia. O conxunto de Cangas é actualmente colista con sete puntos, aínda que se atopa a tan só un da salvación, unha circunstancia que mantén aberta unha loita que, como adoita suceder, apunta a decidirse nas últimas xornadas do campionato.

A recente vitoria ante o Caserío Ciudad Real en O Gatañal supuxo un punto de inflexión, tanto a nivel clasificatorio como anímico. Non só polos dous puntos conquistados, senón por tratarse dun rival directo e por chegar nun encontro clave para evitar o descolgue definitivo. O triunfo reforzou a moral do vestiario e confirmou que o Cangas segue plenamente metido na pelexa pola permanencia.

Esta tempada marca o inicio dun novo proxecto coa chegada de Quique Domínguez ao banco. O técnico asumiu o reto de dirixir o equipo nun contexto esixente e, pouco a pouco, vai dando forma a unha proposta baseada na competitividade e na construción progresiva do xogo. O propio Quique Domínguez expresouno con claridade hai poucas semanas: o realmente importante non é o posto que se ocupe agora mesmo, senón o que reflecta a clasificación alá polo mes de maio. Unha mensaxe de calma, paciencia e

confianza no traballo diario.

Nese proceso, a vitoria fronte ao Ciudad Real foi unha inxección importante de moral para o grupo e tamén para unha afección que continúa sendo un dos grandes piares do club. O Gatañal volveu exercer como factor diferencial, empurrando ao equipo nun dos momentos máis delicados da tempada.

Máis alá da competición ligueira, o Frigoríficos do Morrazo tamén segue con vida na Copa do Rei. O conxunto cangués superou a eliminatoria ante o Agustinos Alicante tras impoñerse a domicilio e a partido único por 33-35, amosando carácter competitivo e capacidade para responder lonxe da casa. A continuidade na competición copeira supón un estímulo adicional e reforza a confianza dun equipo necesitado de resultados positivos.

Coa permanencia ao alcance e a Copa aínda en xogo, o Cangas afronta as vindeiras semanas coa necesidade de converter cada partido nunha final. O marxe é mínimo, pero o equipo demostrou que segue con vida. Nunha ASOBAL cada vez máis igualada, o Frigoríficos do Morrazo aférrase á súa experiencia, á forza da súa afección e á convicción de que o verdadeiro veredicto chegará ao final da tempada.

PSICOTÉCNICO VIGO
CENTRO DE RECONOCIMIENTO MÉDICO

CENTRO MÉDICO :
Medicina General

CITA PREVIA :
986 11 90 45

LICENCIAS Y PERMISOS :

Conducción * Navegación * Armas
Perros peligrosos * Grúa Torre ...

Certificados Médicos y Control de
Accesos

O CISNE RESISTE NUNHA DIVISIÓN DE PLATA DE MÁXIMA IGUALDADE

O club pontevedrés mantén dous puntos de marxe sobre o descenso nunha categoría na que caen catro equipos e un promociona.

O Club Cisne Balonmano milita un curso máis na División de Honra Plata e faino nunha liga extremadamente igualada, na que acadar a permanencia resulta especialmente complexo. Nesta tempada, o formato de competición endurece a loita polos postos baixos, con catro descensos directos e un posto de play out, nun campionato composto por 16 clubs, unha realidade que fala por si soa do nivel de esixencia da categoría.

Ao termo da xornada 14, e a falta dunha para pechar a primeira volta, o conxunto pontevedrés conta cunha vantaxe de dous puntos sobre a zona de perigo. Non está a ser un curso sinxelo, pero a igualdade que define a División de Honra Plata fai que cada encontro se decida por detalles mínimos, nos que a eficacia, a concentración e mesmo a fortuna xogan un papel determinante.

Nun contexto tan competitivo, o Cisne mantense na pelexa consciente de que o obxectivo da permanencia esixirá regularidade e capacidade para competir cada partido como unha final ata o remate da tempada.

No plano positivo, o club pontevedrés recibiu unha excelente nova coa convocatoria de dous dos seus xogadores, Xoán Fernández e Manu Lorenzo, coa Selección Española Júnior. Ambos foron chamados para disputar o Torneo Internacional 4 Nacións, que se celebrará en Francia, na Salle du Haras de Angers.

Xoán e Manu mediranse ás seleccións de Alemaña, Portugal e Francia, anfitriño do torneo, entre os días 8 e 10 de xaneiro, unha experiencia de alto nivel que supón un recoñecemento ao seu rendemento e ao traballo formativo que se realiza no club.

GLASSDRIVE®
AUTOLUNAS

CRISTALERÍA DEL AUTOMÓVIL

PONTEVEDRA - VILAGARCÍA
SANXENXO - MARÍN

SERVICIO DE URGENCIAS

689 542 896
629 761 204

COLOCACIÓN Y REPARACIÓN DE CRISTALES DEL AUTOMÓVIL

SUSTITUCIÓN Y REPARACIÓN A DOMICILIO

INSTALACIÓN DE LÁMINAS DE PROTECCIÓN SOLAR

RECUPERACIÓN INTEGRAL DE FAROS

CONCERTADO CON TODAS LAS ASEGURADORAS

PONTEVEDRA

Avda. de Lugo, 12

☎ 986 862 546

VILAGARCÍA DE AROUSA

Las Carolinas, 33 bajo

☎ 986 565 010

SANXENXO

Avda. Luis Rocafort, 40

☎ 986 724 461

MARÍN

Ezequiel Massoni, 40

☎ 986 839 857

autolunaspontevedra@gmail.com

O ASMUBAL MEAÑO MEDRA NA DIVISIÓN DE HONRA PLATA FEMININA

O equipo feminino é sexto, tras unha clara progresión, e afronta un curso de transición marcado pola canteira e a reconstrución do cadro.

O Asmubal Meaño feminino compite unha tempada máis no grupo A da División de Honra Prata, e faíno cunha traxectoria claramente ascendente. Tras un inicio irregular, o equipo foi de menos a máis de maneira moi evidente e, logo dos bos resultados acadados no último mes, xa ocupa a sexta posición da táboa, confirmando o seu bo momento.

A permanencia é o primeiro gran obxectivo dun club modesto como o Asmubal Meaño, pero este grupo de xogadoras leva tempo demostrando que está capacitado para aspirar a máis. Trátase dun equipo sólido, guerreiro, rochoso e aguerrido, pero tamén con calidade, unha combinación que lle permite competir con garantías ante calquera rival do grupo. Ademais, a canteira segue dando froitos de maneira habitual, converténdose nun dos grandes piares dun proxecto con moito futuro e que apunta a seguir medrando nos vindeiros anos.

O PASADO CURSO FOI MÁXICO

O recordo recente avala o traballo do club. Na pasada tempada, o Asmubal Meaño proclamouse campión do grupo A da División de Honra Prata e disputou a fase de ascenso á División de Honra Ouro, caendo nela ante o Lleida. Ese gran rendemento provocou a saída de pezas importantes durante o verán, polo que o actual é un curso de transición, aínda que cargado de esperanza polas novas xogadoras que xa chaman á porta do primeiro equipo. Ata catro talentos xuvenís incorporáronse esta tempada á dinámica do conxunto sénior, despois de que o pasado curso aínda estivesen en categoría cadete.

SEXTA CAMPAÑA CON JUAN NO BANCO

O equipo está dirixido por Juan Manuel Costas, que cumpre a súa sexta tempada consecutiva á fronte do Asmubal Meaño. O técnico salientaba nos últimos meses que o conxunto se atopa en pleno proceso de reconstrución tras as baixas sufridas este verán. O equipo quedou sen Guadalupe Larralde, fichada polo Zaragoza en División de Honra Ouro; sen Nadia na portería; sen Paula Rey, retirada, no extremo dereito; e sen Eli Méndez, o cerebro do equipo, que se perderá a súa segunda tempada en tres anos tras volver romper o mesmo xeonllo e ter que pasar novamente polo quirófano. A estas ausencias sumáronse as dificultades físicas dalgunhas xogadoras. A

pivote brasileira Cárol Ferreira pasou por problemas musculares, Raquel Sineiro pasou por unha operación de menisco e Laura Miniño comezou a tempada fora do grupo tamén por lesión. Un contexto que obrigou a traballar con moita paciencia na construción dun bloque sólido e solvente.

O RETO DE APOSTAR POLA BASE

Neste escenario, Costas asumiu o reto de dar protagonismo ás xuvenís de primeiro ano Raquel Muñiz, Alba Domínguez, Claudia Vera e María Beis, chamadas a ter un papel importante no futuro inmediato do club. A elas súmanse como reforzos a porteira Irene Ríos e a pivote Irene Romero, ambas procedentes do Cangas B, así como a primeira liña brasileira Nicole Luz. Un proxecto en crecemento, sustentado na canteira e no traballo a medio prazo, que confirma ao Asmubal Meaño como unha das realidades máis sólidas e prometedoras do balonmán feminino galego.

CARPAVA MADERA, S.L.U.

info@carpava.es

ALMACÉN DE MADERAS Y DERIVADOS

ALMACÉN

Carballoso, 15B - Xil
36968 Meaño (Pontevedra)

OFICINA

Rúa Ponte Dena, 17-Bajo B
36967 Meaño (Pontevedra)

T. 986 747 674 | M. 617 095 641

REFORMAS HENKO EN MEAÑO

Reformas totales y parciales. También rehabilitaciones. Trabajos en general de albañilería, carpintería, pladur y escayolas, pinturas de interior y exterior, fontanería, calefacción, electricidad, etc.

Viliquin 8, 36967 Pontevedra

697 757 298

Fábrica de puertas de madera y frentes de armario

Venta exclusiva a profesionales de la carpintería

☎ 986 712 458
☎ 685 081 082

🌐 www.portameis.es ✉ info@portameis.com

📍 Santo Tomé, s/n - 36637 Mosteiro - Meis

Italia
CAFÉ RISTORANTE
PIZZERIA

Síguenos en

**DESCUBRE LA MEJOR COMIDA ITALIANA EN
UN ENTORNO INMEJORABLE**

Rúa Hospital 15C , Cambados (Pontevedra)

 986 53 19 20

